

T R E Ś Ć :

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU:

Poz. 219 — Nr 477 z dnia 18.7.1951 r. w sprawie dokumentacji technicznej jako warunku obowiązującego przy włączaniu inwestycji do Planu Inwestycyjnego.

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 220 — Nr 317 z dnia 21.7.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy wapna, cementu, kamienia, papy i izolacji, szkła taflowego i budowlanego, kamionki, fajansu sanitarnego, terrakoty, glazury, cegły, pustaków, dachówek, kafli i klinkieru.

Poz. 221 — Nr 296 z dnia 25.7.1951 r. w sprawie gospodarki makulaturą w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) i jednostkach podległych.

Poz. 222 — Nr 298 z dnia 26.7.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji żelaza i stali szlachetnej na rok 1952.

Poz. 223 — Nr 288 z dnia 20.7.1951 r. w sprawie ostatecznego odbioru i rozliczenia robót wykonanych przez Spółdzielnię Budownictwa Wiejskiego „Samopomoc Chłopska“.

Poz. 224 — Nr 290 z dnia 20.7.1951 r. w sprawie terminów sporządzenia dokumentacji technicznej dla robót inwestycyjnych przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1952.

Poz. 225 — Nr 297 z dnia 30.7.1951 r. w sprawie asortymentowego planowania w przemyśle włókienniczym i odzieżowym dla potrzeb rynku wewnętrznego.

Poz. 226 — Nr 310 z dnia 30.7.1951 r. w sprawie limitowania mocy elektrycznej.

Poz. 227 — Nr 293 z dnia 31.7.1951 r. w sprawie zasad postępowania przy zgłaszaniu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych.

Poz. 228 — Nr 299 z dnia 31.7.1951 r. w sprawie przeprowadzenia prób zastosowania pojemników do przewozów w transporcie.

Poz. 229 — Nr 302 z dnia 2.8.1951 r. w sprawie ustalenia terminów opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952.

Poz. 230 — Nr 314 z dnia 2.8.1951 r. w sprawie zgłaszania przez niektórych inwestorów centralnych terenów zbudowanych a nie wykorzystanych na cele przemysłowe.

Poz. 231 — Nr 315 z dnia 8.8.1951 r. w sprawie sporządzenia planu geodezyjnych pomiarów na rok 1952.

Poz. 232 — Nr 316 z dnia 8.8.1951 r. w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków.

PISMA OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 233 — Nr 18 z dnia 20.7.1951 r. w sprawie stosowania zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów.

Poz. 234 — Nr 19 z dnia 1.8.1951 r. w sprawie zwrotu kosztów przeniesienia absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych w związku z ich zatrudnieniem na podstawie skierowania do pracy.

Poz. 235 — z dnia 20.7.1951 r. w sprawie zakazu palenia makulatury.

Poz. 236 — z dnia 6.8.1951 r. w sprawie wyjaśnienia niektórych zagadnień związanych ze sporządzeniem Planu Inwestycyjnego na rok 1952.

219.

UCHWAŁA

Prezydium Rządu Nr 477 z dnia 18 lipca 1951 r.

w sprawie dokumentacji technicznej jako warunku obowiązującego przy włączaniu inwestycji do Planu Inwestycyjnego.

Dla stworzenia warunków prawidłowego planowania, wykonywania i kontroli inwestycji Prezydium Rządu postara się, co następuje:

§ 1. Do Planu Inwestycyjnego na 1952 rok będą mogły być włączone jedynie inwestycje posiadające przynajmniej prawidłowo opracowane oraz w należyty trybie zatwierdzone projekty wstępne wraz z kosztorysami, obejmującymi całość inwestycji.

Postanowienie to dotyczy inwestycji limitowanych, zarówno noworozpoczętych w 1952 roku jak i kontynuowanych — z lat poprzednich.

§ 2. Wyjątki od postanowienia zawartego w § 1 niniejszej uchwały będą mogły być czynione wyłącznie przez Prezydium Rządu — przy zatwierdzaniu Planu Inwestycyjnego na 1952 rok. Stosowane one będą w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych wyższą koniecznością oraz pilnością, w stosunku do niektórych inwestycji produkcyjnych lub związanych z nimi inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

W działach usług socjalnych i kulturalnych (oświata,

szkolnictwo zawodowe, nauka i szkolnictwo wyższe, kultura i sztuka, kultura fizyczna, ubezpieczenia i pomoc społeczna) oraz w działach administracji ogólnej (administracja państwowa, wymiar sprawiedliwości i bezpieczeństwo publiczne, instytucje kredytowe i banki oraz instytucje społeczne) wyjątki od postanowienia § 1 niniejszej uchwały nie będą stosowane.

§ 3. Odnosnie do inwestycji zgłaszanych dodatkowo do Planu Inwestycyjnego na 1951 rok obowiązują również zasady zawarte w postanowieniach § 1 i 2 niniejszej uchwały z tym, że wyjątki, o których mowa w wymienionych paragrafach, będą stosowane przez:

- Prezydium Rządu — w stosunku do inwestycji o wartości kosztorysowej ponad 2 mln. zł.
- Przewodniczącego PKPG — w stosunku do inwestycji o wartości kosztorysowej poniżej 2 mln. zł.

§ 4. W przypadku wyjątkowego dopuszczenia do Planu Inwestycyjnego inwestycji nie opartej o należyte opracowanie i zatwierdzony projekt wstępny wraz z kosztorysem na całość inwestycji, odpowiedzialność za prawidłową kalkulację kosztów ponosi inwestor centralny tj. właściwe ministerstwo lub jednostka równorzędna. Ujawnione większe przekroczenia kosztów winny być badane przez organa kontroli.

§ 5. W celu jak najbardziej sprawnego wykonania postanowień niniejszej uchwały zobowiązuje się właściwych Ministrów do wydania zarządzeń podległym im biuram projekto-

wym o pełnym uwzględnieniu w planie prac na 3 kwartał — terminowego sporządzenia projektów wstępnych dla inwestycji, które mają być realizowane w ramach PI 1952 r.
PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

220.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 317 z dnia 21 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy wapna, cementu, kamienia, papy i izolacji, szkła tafłowego i budowlanego, kamionki, fajansu sanitarnego, terrakoty, glazury, cegły, pustaków, dachówek, kafli i klinkieru.

Na podstawie art. 36 pkt. 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 19) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostawy wapna, cementu, kamienia, papy i izolacji, szkła tafłowego i budowlanego, kamionki, fajansu sanitarnego, terrakoty, glazury, pustaków, dachówek, kafli i klinkieru, stanowiących załącznik nr 11 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 ust. 1 wyrazy: „3 miesiące“ zastępuje się wyrazami: „2 miesiące“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO w z. **J. Grzymek**

221.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 296 z dnia 25 lipca 1951 r.

w sprawie gospodarki makulaturą w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) i jednostkach podległych.

W wykonaniu uchwały nr 385 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie gospodarki makulaturą zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie komórki organizacyjne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) oraz podległe urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa obowiązane są gromadzić wszelką makulaturę, przy zachowaniu zasad ustalonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Makulaturą w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wybrakowany zadrukowany, zapisany lub w inny sposób wykorzystany i nie nadający się już do zużycia zgodnie z przeznaczeniem papier, karton i tektura w formie wytworu bądź przetworu papierniczego. Za makulaturę uważa się również czyste ścinki papieru, kartonu lub tektury, powstałe przy przeróbce ich w zakładach graficznych lub intro-ligatorskich, nie nadające się już, ze względu na swój ograniczony format, do dalszego użytkowania.

2. Do makulatury nie zalicza się odpadków i ścinków celofanu, celulozoidu, cynfolii, pergaminu sztucznego (roślinnego), papierów impregnowanych smołą i asfaltem lub bituminą, kalki maszynowej, ołówkowej i hektograficznej.

§ 3. 1. Jako makulaturę należy gromadzić w szczególności:

1) różne zniszczone papiery,

2) akta archiwalne, których okres przechowywania zgodnie z obowiązującymi przepisami upłynął (nie wyłączając akt tajnych i poufnych po pocięciu przez specjalne maszyny-krajarki),

3) zdezaktualizowane druki, które zostały uznane za nie nadające się do jakiegokolwiek dalszego wykorzystania.

4) przeczytane gazety i inną makulaturę przynoszoną przez pracowników z domu.

2. Zbierana makulatura nie może być zabrudzona smarami lub farbami olejnymi oraz nie może zawierać nawet drobnych części metalowych (np. spinaczy, zszywaczy itp.).

3. Makulatura powinna być gromadzona w przeznaczonych na ten cel krytych pomieszczeniach, segregowana i zabezpieczana wg załączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji, a następnie przekazywana zbiornicy odpadków.

§ 4. 1. Dla umożliwienia wykorzystania źródeł makulatury określonych w § 3 Dyrektor Departamentu Administracyjno-Budżetowego PKPG oraz kierownicy jednostek podległych PKPG, wyznaczają w każdym wyodrębnionym lokalu biurowym w terminie do dnia 1 sierpnia br. pracownika obowiązującego do gromadzenia i oddawania makulatury oraz polecają:

1) ustawienie w każdym pomieszczeniu biurowym oddzielnych specjalnych koszy do makulatury (przynajmniej jeden kosz na dziesięciu prac. umysłowych),

2) zastosowanie zakupionych lub wypożyczonych krajarek do cięcia akt tajnych i poufnych,

3) przekazywanie Centrali Odpadków Użytkowych (COU) wszelkiej makulatury zebranej wg wytycznych podanych w § 3.

2. Pracownicy wymienieni w ust. 1 nawiążą bezpośredni kontakt z właściwymi terenowymi zbiornicami odpadków (COU) oraz pełniąc będą poza godzinami pracy funkcje zbieraczy makulatury za wynagrodzeniem przewidzianym przez COU. Imię i nazwisko pracownika należy zgłosić najbliższej placówce COU.

§ 5. Powołani w PKPG oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych PKPG na podstawie zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 11 sierpnia 1950 r. w sprawie oszczędności w zużyciu papieru (Biuletyn PKPG nr 18, poz. 209) pracownicy, odpowiedzialni za gospodarkę drukami i racjonalne zużycie papieru, powinni nadzorować gospodarkę makulaturą w swych jednostkach.

§ 6. 1. W związku z zamierzoną w 1952 r. planową zbiórką makulatury, wszystkie jednostki podległe PKPG opracują i zgłoszą do PKPG (Departament Administracyjno-Budżetowy) w terminie do dnia 25 sierpnia 1951 r. projekty planu dostaw makulatury w 1952 r. z wszystkich podległych sobie komórek organizacyjnych.

2. Departament Administracyjno-Budżetowy PKPG (Wydział Zaopatrzenia) opracuje projekt planu dostaw makulatury w 1952 r. z Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Na podstawie tego projektu oraz otrzymanych projektów z jednostek podległych, Departament Administracyjno-Budżetowy (Wydział Zaopatrzenia) sporządzi zbiorczy projekt planu dostaw makulatury w 1952 r. z PKPG i jednostek podległych i prześle go w terminie do dnia 31 sierpnia 1951 r. do Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych w PKPG oraz do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 7. 1. Ob. Dyrektorzy Departamentów PKPG oraz kierownicy Urzędów, Instytucji i Przedsiębiorstw podległych PKPG mają obowiązek czuwania nad wykonywaniem przepisów niniejszego zarządzenia przez podległe komórki organizacyjne.

2. Ujawnione przypadki niestosowania się do obowiązujących przepisów będą kierowane do władz powołanych do ścigania przestępstw.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jedrychowski**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 296 z dnia 25 lipca 1951 r.

INSTRUKCJA

w sprawie gromadzenia, zabezpieczenia i przekazywania makulatury placówkom COU.

1. Właściwe zorganizowanie zbiórki makulatury ma bardzo znaczny wpływ na jakość zbieranej makulatury, oszczędności w przerobie i transporcie. Zbiórkę makulatury należy przeprowadzać w sposób, który pozwoli na uzyskanie jak największej ilości makulatury III gatunku, zastępującej importowaną celulozę do produkcji papierów piśmiennych oraz papierów wyższych gatunków i zmniejszenie ilości makulatury tzw. koszykowej tj. X gatunku, która używana jest do produkcji najniższych gatunków papieru.

2. W związku z tym zbiórkę makulatury należy przeprowadzać i organizować w sposób następujący:

- Każdy pracownik powinien zbierać w odrębnej szufladzie lub w innym miejscu wykorzystane brudnopisy lub inny papier i raz dziennie składać zebraną w ten sposób makulaturę do przeznaczonych na ten cel specjalnych koszy. Odkładana przez pracowników makulatura nie powinna być zmiażdżona. Do zwykłych koszy do śmieci może być wyrzucana tylko makulatura zanieczyszczona np. tłuszczem, z opakowań do śniadań lub inna nie wymieniona powyżej. Makulatura znajdująca się w specjalnych koszach powinna być odnoszona przez sprzątaczkę do ustalonego i przeznaczonego na ten cel miejsca. Pracownik obowiązany do gromadzenia i oddawania makulatury (§ 4 ust. 1 zarządzenia), powinien posegregować i oddzielnie związać w paczkę makulaturę lub inne papiery pochodzące z brudnopisów, oddzielnie zaś przeczytane gazety i czasopisma przynoszone przez pracowników itp. Makulatura koszykowa (z koszy zwykłych) bez zanieczyszczeń ciałami obcymi (metalami np. spinaczami, zszywaczami itp.) powinna także być odnoszona przez sprzątaczkę do ustalonego miejsca, przy dostawie zaś do placówek skupu COU zbelowana.
- Makulatura pochodząca z pism tajnych i poufnych przed przekazaniem do COU musi być pocięta na specjalnych maszynkach - krajarkach. Jednostki posiadające makulaturę pochodzącą z pism tajnych i poufnych, a nie mogące otrzymać maszynki - krajarki powinny zgłaszać się do Państwowych Zbiornic Wojewódzkich w celu uzyskania maszyny do pocięcia akt.
- Makulatura pochodząca z akt archiwalnych powinna być dostarczona w sposób określony w punkcie 1, oddzielnie opakowana z zaznaczeniem, że pochodzi z akt archiwalnych, w celu prowadzenia oddzielnej ewidencji dostaw z tych źródeł.

222.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji żelaza i stali szlachetnej na rok 1952.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki żelazem i stalą szlachetną w roku 1952 ustala się następujący tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa:

I. W s t ę p

§ 1. Użyte w treści niniejszego zarządzenia skróty oznaczają:

1) Centrostal — Dyрекcję Naczelną Centrali Handlowej Żelaza i Stali.

2) Składy Żelaza — Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Żelaza oraz Składy i Rejonowe Biura Sprzedaży Żelaza, podległe Centrostali.

3) Składy Stali — Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej oraz Składy i Rejonowe Biura Sprzedaży Stali Szlachetnej, podległe Centrostali.

4) Składy — jednostki wymienione w pkt. 2) i 3).

5) Kontyngentobiorcy Nr 1, 2 i 3 lub A i B — kontyngentobiorców wymienionych w listach Nr 1, 2 i 3 lub A i B (załączniki Nr 1, 2, 3, 4 i 5).

6) Odbiorcy z list Nr 1, 2 i 3 lub A i B — jednostki podległe kontyngentobiorcom Nr 1, 2 i 3 lub A i B.

7) Huty — Zakłady produkujące wytwory wymienione w § 2.

8) Żelazo — Wytwory hutnicze, wymienione w § 2, z wyłączeniem stali szlachetnej, określonej w pkt. 9).

9) Stal szlachetna — Wytwory wymienione w załączniku Nr 6.

10) Wytwory — Wytwory wymienione w pkt. 8) i 9).

11) Wytwory kontyngentowane — Wytwory rozdzielane centralnie, których rozdzielnik kontyngentowy ustala PKPG.

12) Wytwory rozdzielane przez Centrostal — Wytwory, których rozdzielnik ustala Centrostal.

13) Wytwory nierozdzielane — Wytwory, na które ani PKPG, ani Centrostal nie sporządza rozdzielników.

II. Zakres przedmiotowy

§ 2. Ustalony w niniejszym zarządzeniu tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa odnosi się do wytworów kontyngentowanych, wyszczególnionych na str. 14 do 31 wydanego przez PKPG „Wykazu materiałów bilasowanych w Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1952“ Nr 29a oraz do wytworów rozdzielanych przez Centrostal i nierozdzielanych, wymienionych w załączniku Nr 7 do niniejszego zarządzenia.

III. Zakres podmiotowy

§ 3. Kontyngentobiorcami, tj. dysponentami ilości przydzielonych rozdzielnikiem kontyngentowym PKPG lub rozdzielnikiem Centrostali są jednostki organizacyjne, wyszczególnione w załączonych listach kontyngentobiorców Nr 1, 2 i 3 oraz A i B (zał. nr 1—5 do zarządzenia). W przypadku zmian organizacyjnych oraz z innych powodów uzasadnionych przyczyn PKPG może dokonać korekty tych list. Kontyngentobiorcy są wówczas obowiązani wydzielić odpowiednią część przyznanej im masy towarowej na rzecz tych jednostek, które w wyniku zmian organizacyjnych zostały wyodrębnione.

§ 4. Każdy kontyngentobiorca wskaże Centrostali w terminie do 31 lipca 1951 r. jednostkę lub komórkę organizacyjną, która będzie jego centralnym i wyłącznym ośrodkiem koordynującym oraz dysponującym zarówno rocznymi kontyngentami jak i kwotami kwartalnymi oraz planami dostaw.

IV. Dystrybucja

§ 5. 1. Podział Kontyngentobiorców według list Nr 1, 2 i 3 odnosi się do żelaza, według zaś list A i B — do stali szlachetnej.

2. Kontyngentobiorcy z list Nr 1, 2 i A otrzymują kontyngenty ustalone przez PKPG w poszczególnych grupach kontyngentowych, natomiast Kontyngentobiorcy z list Nr 3 i B kontyngenty globalne bez podziału na grupy kontyngentowe, z prawem wyboru asortymentów.

§ 6. Załącznik Nr 8 ustala w zakresie żelaza warunki, którym powinny odpowiadać zamówienia przeznaczone do wykonania drogą bezpośrednich dostaw z Hut do Odbiorców, a nie z magazynów Składów. Tego rodzaju zamówienia zwane są w dalszym ciągu zamówieniami bezpośrednimi, a zamówienia pozostałe zamówieniami na małe ilości.

§ 7. Odbiorcy z listy Nr 1 kierują zamówienia:

1) bezpośrednio — do Centrostali lub w przypadkach przewidzianych w § 16 ust. 1 do wskazanych przez Centrostal Hut,
2) na małe ilości — wyłącznie do rejonowo właściwych Składów w trybie i na warunkach ustalonych w § 9—15 dla Odbiorców z listy Nr 2.

§ 8. Na życzenie Kontyngentobiorców z listy Nr 1 podległe im jednostki mogą za zgodą Centrostali kierować także bezpośrednie zamówienia do rejonowo właściwych Składów, zamiast do Centrostali, w trybie i na warunkach ustalonych w § 9—15 dla Odbiorców z listy Nr 2.

§ 9. 1. Odbiorcy z list Nr 2 i 3 kierują zamówienia zarówno bezpośrednio jak i na małe ilości **wyłącznie** do rejonowo właściwych Składów, a mianowicie:

1) na objętą cennikiem Centrostali Nr 21 z roku 1951 taśmę zimnowalcowaną i stal ciągnioną, łuszczoną, szlifowaną i polerowaną — do rejonowo właściwych Składow Stali,

2) na pozostałe żelazo — do rejonowo właściwych Składow Żelaza.

2. Odbiorcy z list A i B kierują zamówienia wyłącznie do rejonowo właściwych Składow Stali.

§ 10. Podstawą do ustalenia przynależności do rejonowego Składu jest zasadniczo siedziba odbiorcy. Zakres rejonowej właściwości Składow uwidoczniony jest w załączniku Nr 9. Centrostali przyznaje się prawo przeprowadzania z uzasadnionych przyczyn zmian rejonizacji, z obowiązkiem zawiadamiania o tym Kontyngentobiorców co najmniej 90 dni wcześniej.

§ 11. 1. Centralne zarządy, którym podlegają Huty, podadzą Centrostali w nieprzekraczalnym terminie:

1) do 15 sierpnia 1951 r. — ustalone wytyczne do planów produkcyjnych na rok 1952,

2) do 15 listopada 1951 r. — ustalone plany produkcyjne na rok 1952 z podziałem na grupy kontyngentowe (a w zakresie wskazanych przez Centrostal asortymentów na grupy kalkulacyjne), Huty i kwartały kalendarzowe.

2. Centrostal ustali dla Kontyngentobiorców w terminie do dnia 31 sierpnia 1951 r. zaliczkowe kwoty na 1 kwartał 1952 r. w granicach do 30%, a na późniejsze kwartały w granicach do dalszych 30% kontyngentów przyznanych im na rok 1951. Po ustaleniu przez PKPG rozdzielnika kontyngentowego na rok 1952 (5 listopada 1951 r.), Centrostal w terminie do 15 grudnia 1951 r. ustali ostateczne kwoty kwartalne na rok 1952, przeprowadzając w razie potrzeby korektę tymczasowych kwot kwartału I. Niezależnie od tego, przed ustaleniem przez PKPG rozdzielnika kontyngentowego, Centrostal może przyjmować zamówienia na późniejsze kwartały roku 1952, z tym jednak, że suma zamówień przyjętych przed ustaleniem rozdzielnika kontyngentowego przez PKPG nie może przekroczyć 60% kontyngentów przyznanych na rok 1951.

§ 12. 1. Na podstawie ustalonych zgodnie z § 11 zaliczkowych lub ostatecznych kwot kwartalnych Centrostal wyda wszystkim Kontyngentobiorcom asygnaty przydziałowe,

1) w terminie do 15 września 1951 r. — na zaliczkowe kwoty kwartalne,

2) w terminie 30 dni od daty ustalenia przez PKPG rozdzielnika kontyngentowego na rok 1952 — na resztujące ilości do pełnych kwot kontyngentowych roku 1952.

2. Na asygnatach przydziałowych należy wskazać numer Kontyngentobiorcy, ilość i kwartał kalendarzowy, z którego produkcji dostawa jest w zasadzie przewidziana, a dla Kontyngentobiorców Nr 1 i 2 oraz A także numer grupy kontyngentowej lub asortymentowej.

§ 13. Kontyngentobiorcy rozdzielą asygnaty przydziałowe podległym sobie jednostkom z takim wyprzedzeniem, by te ostatnie mogły je złożyć w Centrostali, Hutach lub rejonowo właściwych Składach w terminach ustalonych w § 14.

§ 14. 1. Odbiorcy z listy Nr 1 przesyłają zamówienia bezpośrednie z dołączeniem asygnat do Centrostali (a w przypadkach przewidzianych w § 16, ust. 1 wprost do Hut) w takich terminach przed początkiem kwartału, na który asygnaty opiewają, aby zachowane zostały okresy wyprzedzenia, ustalone w załączniku Nr 10, nie później jednak niż na 60 dni przed początkiem odnośnego kwartału.

2. Ilości nie wyczerpane zamówieniami złożonymi w terminie do 60 dni przed początkiem kwartału skreśla się z kontyngentu rocznego, a asygnaty tracą swą ważność, o ile Kontyngentobiorca przed upływem tego terminu nie uzyska w Centrostali odpowiedniej korekty kwot kwartalnych i wymiany lub prolongaty asygnat.

3. Odbiorcy z listy Nr 1 w zakresie zamówień na małe ilości (§ 7) oraz tych bezpośrednich, które chcą kierować do Składow (§ 8), zaś odbiorcy z list Nr 2 i 3 oraz A i B w zakresie wszystkich zamówień, są obowiązani przysyłać asygnaty przydziałowe natychmiast po ich otrzymaniu do rejonowo właściwych Składow, nie później jednak niż na 75 dni przed początkiem kwartału, na który asygnaty opiewają. Jeżeli ustalony w załączniku Nr 10 okres wyprzedzenia jest dłuższy niż 75 dni, przesłanie asygnat winno nastąpić odpowiednio wcześniej. Asygnaty, które nie wpłyną do Składow w terminie 75 dni przed początkiem kwartału, tracą swą ważność, a ilości, na które opiewają asygnaty, skreśla się z kontyngentu rocznego, o ile Kontyngentobiorca przed upływem terminu nie uzyska w Składzie odpowiedniej korekty kwot kwartalnych i wymiany lub prolongaty asygnat.

§ 15. 1. Odbiorcy, o których mowa w § 14, ust. 3, jeśli chcą sobie zapewnić dostawę w asortymencie ściśle określonym z wykluczeniem asortymentu zastępczego, powinni kierować zamówienia ze szczegółową specyfikacją asortymentową do rejonowo właściwych Składow, bądź równocześnie ze złożeniem asygnat, bądź później w uzupełnieniu uprzednio złożonych asygnat z zachowaniem terminów wynikających z ustalonych w załączniku Nr 10 okresów wyprzedzenia, nie później jednak niż na 75 dni przed początkiem kwartału, na który asygnata opiewa.

2. W granicach asygnat złożonych terminowo, ale nie pokrytych zamówieniami w terminach ustalonych w ust. 1, Składy zaopatrzą się w wytwory najbardziej chodliwe, odpowiadające potrzebom swych rejonów, a to na podstawie własnej analizy i oceny potrzeb lub z uwzględnieniem zapodań Odbiorców, określających swe zapotrzebowanie w przybliżeniu. W tym przypadku Odbiorcy będą mogli realizować do końca roku 1952 swe po terminie składane zamówienia, ale tylko w tym asortymencie, jakim Składy będą mogły dysponować.

3. Składy powinny utrzymywać zapasy w asortymencie standardowym, ustalonym przez nie na podstawie analizy i oceny potrzeb rejonu, z przeznaczeniem wyłącznie na wykonanie zamówień w ramach kontyngentów lub kwot ustalonych rozdzielnikiem Centrostali. Centrostal jest uprawniona przed ustaleniem rozdzielnika kontyngentowego przez PKPG do przydzielania Hutom zamówień Składow na zapasy standardowe.

Odbiorcy powinni w miarę możliwości pokrywać swe zapotrzebowanie z tych zapasów, stesując ewentualnie asortyment zastępczy.

4. W zależności od zapasów i warunków lokalnych Składy wykonują zamówienia Odbiorców albo ze swych magazynów, albo drogą tranzytowych dostaw wprost z Hut do Odbiorców.

§ 16. 1. W grupach kontyngentowych lub asortymentowych, wymienionych w załączniku Nr 11, Centrostal ustali dla Kontyngentobiorców Nr 1 globalne przydziały kwartalne na poszczególne Huty i wyda tym Kontyngentobiorcom asygnaty przydziałowe, wskazujące Huty — sprzedawców. W tych granicach Odbiorcy z listy Nr 1 kierować będą wraz z asygnatami swoje bezpośrednie zamówienia wprost do Hut, wskazanych w asygnatach, a przebitki tych zamówień do Centrostali, na warunkach i w terminach ustalonych w § 15.

2. W pozostałych grupach kontyngentowych lub asortymentowych Odbiorcy z listy Nr 1 składają wraz z asygnatami swoje zamówienia bezpośrednio w Centrostali, która kierować je będzie do właściwych Hut za każdorazowym zawiadomieniem Odbiorców o tych skierowaniach. W terminie 40 dni przed początkiem każdego kwartału Centrostal poda do wiadomości Hut i Kontyngentobiorców sumę tych

skierowań, z wyszczególnieniem objętych nimi ilości wytworów w poszczególnych grupach kontyngentowych względnie asortymentowych, jako wynikowe przydziały kwartalne każdego kontyngentobiorcy na poszczególnych Hutach.

§ 17. 1. Zamówienia wpływające do Hut w trybie ustalonym w § 16 oraz zamówienia Składow stanowiąc będą podstawę do opracowania przez Huty operatywnych planów produkcji.

2. Huty są obowiązane na żądanie Kontyngentobiorców uzgadniać z nimi szczegółowe plany dostaw miesięcznych (harmonogramy) oraz ich zmiany w granicach wymienionych w § 16 globalnych i wynikowych przydziałów. O dokonanych na podstawie bezpośredniego porozumienia przerzutach poszczególnych zamówień z jednego kwartału na drugi, Huty powinny zawiadamiać Centrostal. Huty potwierdzać będą bezpośrednio Odbiorcom i Centrostali przyjęcie zamówień do wykonania ze wskazaniem wiążącego terminu dostaw.

§ 18. Dla zamówień udzielanych na podstawie dodatkowych kontyngentów przyznanych przez PKPG będzie miał zastosowanie taki tryb postępowania, jaki jest ustalony dla tego Kontyngentobiorcy, któremu przyznano dodatkowy kontyngent.

§ 19. 1. Oddzielne zamówienia należy składać na żelazo i na stal szlachetną na poszczególne kwartały, adresy wysyłkowe i grupy kontyngentowe w zakresie wytworów kontyngentowych lub na grupy asortymentowe w zakresie innych wytworów.

2. Odbiorców z listy Nr 1, których zapotrzebowanie w poszczególnych kwartałach wynosi mniej niż normy ilościowe, ustalone w załączniku Nr 8, ale w dwóch lub więcej kwartałach normy te przekracza, zobowiązuje się do komasacji odnośnych asortymentów w zamówieniach kwartalnych co najmniej do wysokości tych norm, dla dostawy w jednym terminie, nawet gdyby to miało spowodować przejściowe przekroczenie normatywu zapasów. Centrostali i Hutom przyznaje się prawo dokonywania takiej komasacji bez zgody Odbiorców.

§ 20. 1. Odbiorcy wymienieni w odrębnym wykazie, oznaczonym jako lista C, zwani dalej Odbiorcami Wydzielonymi, którzy chcą sobie zapewnić planowe dostawy stali szlachetnej w poszczególnych miesiącach kwartału, mogą zgłaszać w Składach Stali swoje dezyderaty co do dostaw stali szlachetnej w zakresie wytworów wymienionych w tej liście.

2. Ustala się następujące zasady planowania dostaw stali szlachetnej:

1) Odbiorcy Wydzieleni przesyłają Składow Stali na 75 dni przed rozpoczęciem każdego kwartału swoje dezyderaty dotyczące kwartalnych planów dostaw, uporządkowane wg Hut i wytworów, z wyszczególnieniem ilości przewidzianych do dostawy w poszczególnych miesiącach kwartału. Odbiorcy, których regularnie powtarzające się okresowe zapotrzebowania stali szlachetnej określonego gatunku lub wymiaru obejmują małe ilości, powinni w planach dostaw komasować je do łącznej dostawy raz, a najwyżej dwa razy w roku.

Składy Stali mają prawo odmówić sukcesywnej dostawy małych ilości.

2) Huty obowiązane są analizować otrzymane dezyderaty Odbiorców Wydzielonych odnośnie dostaw w poszczególnych kwartałach i potwierdzać je w terminie do 14 dni od ich otrzymania jako kwartalne plany dostaw.

3) Centrostal przy współudziale Hut sporządza dla każdej z nich miesięczne plany wysyłek, obejmujące całość przydziałów stali szlachetnej i przeprowadza korektę tych planów na podstawie uwzględnionych przez Huty w kwartalnych planach dostaw dezyderatów Odbiorców Wydzielonych.

4) Miesięczne plany wysyłek stanowią dla Hut podstawę dla planowania końcowych faz produkcji.

§ 21. Ze względu na konieczność komasacji zamówień do pełnych ilości wymaganych dla jednej fazy produkcyjnej (np. założenie walców) oraz ze względu na różną częstotliwość tych faz, dopuszcza się wykonanie dostaw zaplanowanych na określony miesiąc bądź w miesiącu poprzednim, bądź w następnym.

§ 22. Nie uważa się za terminowo złożone takich zamówień, które wprawdzie wpłynęły w obowiązujących prekluzyjnych terminach, jednak nie zawierają wszystkich szczegółów niezbędnych do ich wykonania lub wymagają dodatkowych wyjaśnień. W takich przypadkach dopiero datę wpływu uzupełnień lub wyjaśnień przyjmuje się jako datę wpływu zamówienia.

§ 23. Kontyngentobiorcy są zobowiązani przesyłać Centrostali zgłoszenia zapotrzebowania na wytwory rozdzielane przez Centrostal, wyszczególnione w załączniku Nr 7 pod I w nieprzekraczalnym terminie do 1 października 1951 r.

§ 24. 1. Całkowite lub częściowe anulacje zamówień oraz równoznaczne z nimi zmiany specyfikacji asortymentowej, zwane dalej anulacjami, kierują Odbiorcy bezpośrednio do właściwych Sprzedawców, a więc Odbiorcy z listy Nr 1 (z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 7 punkt 2) i w § 8) do Hut, a w przebiegach do Centrostali, pozostali zaś Odbiorcy, a w przypadkach przewidzianych w § 7 pkt 2) i w § 8 — także Odbiorcy z listy Nr 1, do Składow.

2. Jeżeli anulowane wytwory nie zostały już wysłane przed upływem anulacji, Sprzedawcy są obowiązani, z wyjątkami ustalonymi w ust. 5, przeprowadzić anulację, a Odbiorcy są obowiązani uiścić zaliczoną im przez Sprzedawców opłatę w wysokości 5% równowartości anulowanych wytworów, obliczonej po cenach obowiązujących w dniu wpływu anulacji. Przeprowadzenie anulacji Sprzedawcy powinni potwierdzać Odbiorcom, a Huty ponadto Centrostali.

3. Jeżeli w chwili wpływu anulacji, anulowane wytwory lub zamówione specjalnie do ich produkcji materiały wsadowe są już wykonane lub znajdują się w toku wykonania, wówczas przy przeprowadzeniu anulacji Sprzedawcy we własnym zakresie lub Centrostal przeznaczają anulowane wytwory na wykonanie innych zamówień albo też Centrostal zarządzi ich przejęcie przez Składy.

4. Jeżeli anulowane wytwory mogą być zużytkowane przez innych Odbiorców, ale na takie potrzeby, dla których zaspokojenia są zbędne te profile, wymiary, gatunki lub wymogi, za które są ustalone wyższe ceny lub dopłaty (zastępcze wykorzystanie), wówczas Sprzedawcom przysługuje prawo dostarczania anulowanych wytworów tym innym Odbiorcom, z zaliczeniem im cen obowiązujących na wytwory takie, jakie zamówili, za uprzednim uzyskaniem zgody Odbiorców, którzy zgłosili anulację, na zapłacenie Sprzedawcom różnicy cen lub dopłat, niezależnie od ustalonej w ust. 2 opłaty w wysokości 5%.

5. Jeżeli w przypadku przewidzianym w ust. 3 anulowane wytwory lub odnośne materiały wsadowe, jako wytwory produkcji indywidualnej, nietypowej lub specjalnej, lub jako wytwory nie znajdujące zastosowania u innych Odbiorców, ani nie mogą być przeznaczone na wykonanie innych zamówień, ani też nie nadają się do przejęcia przez Składy, wówczas Sprzedawcy mają prawo odrzucić anulację, dokonać dostaw i zafakturować je, chyba że Odbiorcy wyrazili zgodę przy zgłoszeniu anulacji na przeprowadzenie jej za zaliczeniem im kosztów i nakładów poniesionych w związku z produkcją anulowanych wytworów lub materiałów wsadowych.

§ 25. 1. Odbiorcy powinni porozumieć się bezpośrednio ze Sprzedawcami, które z zamówień nie wykonanych (w re-

zumieniu dostawy towaru) w terminie do 15 stycznia 1952 r. mają być utrzymane w mocy na rok 1952.

2. Porozumienie to powinno nastąpić w okresie:

- a) od 10 grudnia 1951 r. do 10 stycznia 1952 r. — między Odbiorcami a Hutami,
- b) od 10 grudnia 1951 r. do 24 grudnia 1951 r. — między Odbiorcami a Składami,
- c) od 25 grudnia 1951 r. do 10 stycznia 1952 r. — między Składami a Hutami.

Dokumenty tych porozumień, według wzoru ustalonego przez Centrostal, podpisane przez obie strony, sporządzane będą w 3 egzemplarzach, z których jeden powinien być natychmiast po podpisaniu przesłany przez Hutę lub Skład do Centrostali jako podstawa obciążenia kontyngentu roku 1952, drugi egzemplarz pozostaje w Hucie lub Składzie, a trzeci otrzymuje Kontyngentobiorca.

3. Umieszczone w Hutach lub Składach zamówienia z wyjątkiem wymienionych w ust. 1 ulegają automatycznej anulacji w tej części, w jakiej dostawa nie nastąpi do 15 stycznia 1952 r.

4. Wszystkie dostawy w czasie od 1 stycznia 1952 r. do 31 grudnia 1952 r. zalicza się w ciężar kontyngentów przyznanych na rok 1952, choćby dokonane zostały na zamówienia udzielone na kontyngenty okresów poprzednich.

§ 26. Hutom nie wolno wykonywać przed 1 stycznia 1952 r. zamówień na okres kontyngentowy 1952 r. kierowanych do nich w roku bieżącym, a nawet gdyby powstały pewne luzy produkcyjne lub możliwości nadwyżek produkcyjnych, luzami lub nadwyżkami produkcyjnymi dysponuje PKPG.

§ 27. 1. Wytwory nie pochodzące z planowej produkcji ujętej rozdzielnikiem, jak zgłoszone do upłynnienia nadmierne lub zbędne remanenty, użytki, odpady produkcyjne itp., będą dostarczane zasadniczo na specjalne asygnaty, wydane na podstawie oddzielnych kontyngentów przyznanych przez PKPG.

2. PKPG w terminie do 30 września 1951 r. ustali warunki wykorzystywania tego rodzaju wytworów na wykonanie dostaw, obciążających rozdzielnik kontyngentowy planowej produkcji roku 1952.

§ 28. Upoważnia się Centrostal, aby zamówienia wpływające na okres kontyngentowy 1952 r. kierowała do Hut sukcesywnie, w miarę jak tymczasowe lub ostateczne kwoty kwartalne (§ 11), zostaną dla poszczególnych Kontyngentobiorców ustalone.

§ 29. Ustala się zasadę równorzędnego w zakresie terminowości traktowania zamówień Składów z zamówieniami Kontyngentobiorców Nr 1.

§ 30. Upoważnia się Centrostal do ustalenia znormalizowanych formularzy zamówieniowych i sposobu ich wystawiania, jako wyłącznie obowiązujących dla wszystkich Odbiorców.

§ 31. 1. PKPG przydzielając dodatkowe kontyngenty będzie równocześnie wskazywać Centrostali źródło pokrycia.

2. W przypadku przydzielenia przez PKPG jakiegokolwiek dodatkowego kontyngentu, Odbiorcy są obowiązani złożyć zamówienia ze szczegółową specyfikacją asortymentową i dyspozycją wysyłkową w nieprzekraczalnym terminie 3 tygodni od daty przydzielenia przez PKPG pod rygorem przepadku dodatkowego kontyngentu.

§ 32. 1. Kwoty kwartalne przewidziane w § 11 ustala się także dla rezerwy Nr 2, będącej w dyspozycji PKPG. Jeżeli PKPG nie zadysonuje kwotą kwartalną w terminie 60 dni przed rozpoczęciem kwartału, może ona zostać zużytkowana na przyspieszenie wykonania pilnych i ważnych zamówień, zaplanowanych do wykonania w następnych kwartałach.

2. Na polecenie PKPG (a rezerwa produkcyjna, podobnie jak i ewentualne nadwyżki i luzy produkcyjne, mogą zostać zamienione na fizyczną rezerwę na Składach w asortymentach typowych i chodliwych do dyspozycji PKPG.

§ 33. 1. O ile Składy posiadają w zapasie wytwory, nadające się do wykonania zamówień, złożonych na poczet kontyngentów roku 1952 i nie przewidują zużytkowania tych wytworów na zamówienia z kontyngentów roku 1951, mogą po uzyskaniu zgody Odbiorców i Centrostali wykonać takie zamówienia w roku 1951.

2. Dostawy takie uznaje się jako dodatkowo na rok 1951 przyznane kontyngenty, przy równoczesnym zmniejszeniu kontyngentów roku 1952. Odbiorcy powinni przeprowadzić odpowiednią korektę swych planów zaopatrzenia na rok 1952.

§ 34. Wszelkie wnioski Kontyngentobiorców o dodatkowe kontyngenty z dołączeniem specyfikacji asortymentowej powinny być kierowane wyłącznie drogą służbową poprzez nadrzędne Ministerstwa lub inne władze nadrzędne do Centrostali. Wnioski, których Centrostal nie może załatwić we własnym zakresie, powinny być przez nią po zanalizowaniu zapotrzebowania przedstawione do decyzji PKPG.

§ 35. 1. Na wytwory kontyngentowe, pochodzące z importu, PKPG ustali oddzielny rozdzielnik kontyngentowy. Na tej podstawie Centrostal wyda Kontyngentobiorcom tego rozdzielnika globalne przydziały roczne na Centralę Importowo-Eksportową „Impexmetal“. W granicach tych przydziałów Odbiorcy z listy Nr 1 kierować będą zamówienia do „Impexmetal“, zaś Odbiorcy z listy Nr 2 i 3 oraz A i B do rejonowo właściwych Składów, a te ostatnie do „Impexmetal“. Odbiorcy z listy Nr 1 oraz Składy kierują przebitki tych zamówień do Centrostali. „Impexmetal“ przeprowadza te transakcje importowe bezpośrednio z Odbiorcami z listy Nr 1 lub ze Składami, kierując do Centrostali przebitki potwierdzeń zamówień i terminów dostawy, awizo wysyłkowych oraz faktur. Ten sam tryb będzie miał zastosowanie do wytworów rozdzielanych przez Centrostal.

2. Wnioski o dodatkowe przydziały z importu, zaopiniowane przez właściwe ministerstwo lub równorzędną władzę naczelną wnioskodawcy, należy kierować do Centrostali. Jeżeli wniosek dotyczy wytworu przewidzianego w planie importu, a opinia ministerstwa lub równorzędnej władzy naczelną wnioskodawcy jest pozytywna, Centrostal przyznaje dodatkowy przydział, po czym ma zastosowanie tryb składania zamówień, przewidziany w ust. 1. W przeciwnym razie Centrostal wnioski takie przedstawia do decyzji PKPG wraz ze swą opinią, ustalającą możliwość dostawy ze źródeł krajowych zawnioskowanego wytworu lub zastępczego.

§ 36. Interwencje dotyczące terminów dostawy należy kierować wyłącznie do:

- 1) Hut, Składów lub „Impexmetal“ — w sprawie wykonania poszczególnych zamówień w ramach globalnych lub wynikowych przydziałów;
- 2) Centrostali — w sprawie wysokości globalnych lub wynikowych przydziałów, ich realizacji oraz w sprawie wykonania zamówień wykraczających poza te przydziały.

§ 37. Tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa ustalony niniejszym zarządzeniem obowiązuje w stosunku do wszystkich zamówień, przyjętych przez Centrostal lub Składy na rok 1952, niezależnie od daty ich wpływu.

§ 38. 1. Plan zaopatrzenia w wytwory powinien się opierać na zasadzie, że surowce otrzymuje jedynie przerabiający je producent.

2. Zakazuje się dokonywania cesji między jednostkami podległymi różnym centralnym zarządom. Jedynie w wy-

jątkowych i uzasadnionych przypadkach dopuszcza się cesję kontyngentu między centralnymi zarządami, a mianowicie: w ramach tego samego resortu za zgodą wspólnej władzy nadrzędnej, między zaś jednostkami podległymi różnym resortom — za zgodą władzy nadrzędnej Kontyngentobiorcy cedującego.

3. Cesja na rzecz firmy prywatnej wymaga ponadto zgody Ministerstwa Drobego Przemysłu i Rzemiosła.

§ 39. Zarządzenie niniejsze uchyla wcześniejsze, sprzeczne z nim przepisy, z wyjątkiem zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5.6.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia zakładów produkcji specjalnej podległych Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego w wytwory hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych w latach 1951 i 1952.

§ 40. Ze względu na specjalne zadania Składów, polegające na:

- 1) utrzymywaniu zapasów do dyspozycji PKPG w ramach jej rezerw (§ 32 ust. 2),
- 2) magazynowaniu wytworów, zamówionych na podstawie terminowo założonych asygnat, ale nie pokrytych w terminie zamówieniami (§ 15 ust. 2),
- 3) utrzymywaniu standardowych zapasów (§ 15 ust. 3),
- 4) przejmowaniu anulowanych wytworów małochodliwych (§ 24, ust. 3) oraz zgłaszanych do upłynnienia remanentów zbędnych względnie nadmiernych, jako też użytków i odpadów produkcyjnych (§ 27).

Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego ustali dla Składów normatywy finansowe i współczynniki rotacji, dostosowane do wyżej wymienionych zadań oraz zapewni Centrostali i Składom środki finansowe konieczne dla wykonania czynności wynikających z niniejszego zarządzenia.

§ 41. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 26 lipca 1951 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO **J. Tokarski**

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

LISTA NR 1

obejmująca Kontyngentobiorców, których jednostki organizacyjne kierują zasadniczo do Centrostali zamówienia na żelazo w zakresie podanych niżej wytworów.

Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory
	MIN. PRZEM. CIĘŻKIEGO	
1	CZP Hutniczego	wszystkie
2	" Taboru Kolejowego	"
3	" Motoryzacyjnego	"
4	" Okrętowego	"
5	" Sprzętu Komunikac.	"
6	" Urządzeń Mechanicznych	"
7	" Wyrobów Metalowych	"
8	" Wyrobów Precyzyjnych	"
9	" Maszyn Budowlanych	"
10	CZ Budowy Maszyn Ciężk.	"
11	CZP Maszyn Rolniczych	wszystkie z wyjątkiem rur i kształtek
12	" Maszyn Elektrycznych	a) blacha transformatorowa i prądnicowa, b) surówka
13	" Teletechnicznego	blacha transformatorowa i prądnicowa
14	" Kablowego	a) rury elektrycznie spawane, nieprzeciągane do 50 mm średn. b) taśma zimnowalcowana ze stali konstrukcyjnej węglowej, pospolitej i normalnej jakości oraz sprężynowa (PO)

Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory
15	CZ Odlewnictwa	surówka
16	MIN. GÓRNICTWA	wszystkie
17	CZ Budowy Maszyn Gór. Centr. Zaop. Mater. Przem. Węgl.	a) łuki kopalniane, b) szyny oraz akcesoria, c) rury kołnierżowe (w tym także podsadzki) i kształtki do nich, d) rozjazdy kolejowe gotowe, e) obręcze do kół wagonowych i parowozowych, f) osie normalnotorowe: wagonowe, tendrowe i parowozowe, g) rynny potrzęsalsne i akcesoria
18	CZ Budownictwa Węglowego	rury wiertnicze
19	CZP Naftowego	" wiertnicze
20	Wiercenia Poszukiawcze	" wiertnicze
21	Zjedn. Geologiczno - Poszukiawcze	" wiertnicze
22	CZP Koksochemicznego	" i kształtki
23	CZ Gazownictwa	" i kształtki
	MINISTERSTWO KOLEI	
24	CZ Przeds. Robót Kolejowych	wszystkie z wyjątkiem rur i kształtek
25	CZ Kolejowych Zakł. Prod.	a) płomienice, płomieniówki i przegrzewacze, b) obręcze do kół wagonowych i parowozowych, c) osie normalnotorowe: wagonowe, tendrowe i parowozowe
26	Min. Kolei — inni, poza wymienionymi w listach Nr 1 i 2	a) szyny i akcesoria, b) podkłady kolejowe, c) płomienice, płomieniówki i przegrzewacze, d) rozjazdy kolejowe gotowe, e) obręcze do kół wagonowych i parowozowych
27	MIN. OBRONY NAROD.	wszystkie
28	MIN. GOSP. KOMUNALNEJ	a) szyny żłobkowane, b) obręcze tramwajowe
29	MIN. HANDLU ZAGR. EKS.	wszystkie
30	MIN. BUDOWN. PRZEMYSŁ	wszystkie
	Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych — Zjednoczenie Projektowo - Konstrukcyjne	
31	Rezerwa PKPG	wszystkie

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

LISTA NR 2

obejmująca Kontyngentobiorców, których jednostki organizacyjne kierują wyłącznie do składów zamówienia na żelazo w zakresie podanych niżej wytworów.

Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory
	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO	
1	CZP Maszyn Włókienniczych	wszystkie
2	CZP Metali Nieżelaznych	"

Lp.	Kontyngentobiorca	W y t w o r y	Lp.	Kontyngentobiorca	W y t w o r y
3	CZP Materiałów Ogniotrwałych	wszystkie	26	CZ Kolejowych Zakł. Prod.	wszystkie z wyjątkiem: a) płomienic, płomieniówek i przegrzewaczy b) obręczy do kół wagonowych i parowozowych c) osi normalnotorowych: wagonowych, tendrowych i parowozowych
4	CZ Kopalnictwa Rud Żelaznych	"	27	Min. Kolei — inni, poza wymienionymi w listach Nr 1 i 2	wszystkie z wyjątkiem: a) szyn i akcesorii b) podkładów kolejowych c) płomienic, płomieniówek i przegrzewaczy d) rozjazdów kolejowych gotowych e) obręczy do kół wagonowych i parowozowych
5	CZ Energetyki	"	28	MINISTERSTWO TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO	wszystkie
6	CZP Maszyn Rolniczych	rury i kształtki	29	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKIEGO	wszystkie
7	CZP Maszyn Elektrycznych	wszystkie z wyjątkiem: a) blchy transformatorowej i prądnicowej b) surówki	30	CZP Materiałów Wiązających	wszystkie
8	CZP Teletechnicznego	wszystkie z wyjątkiem blachy transformatorowej i prądnicowej	31	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowo-Budowlanych	"
9	CZP Kablowego	wszystkie z wyjątkiem a) rur elektrycznie spawanych nieprzeciąganych do 50 mm średnicy b) taśmy zimnowalcowanej ze stali konstrukcyjnej węglowej, pospolitej i normalnej jakości oraz sprężynowej (PO)	32	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowo-Montażowych	"
10	CZP Obrabłarek i Narzędzi	wszystkie	33	CZP Bawelnianego	a) pręty walcowane ze stali węglowej konstrukcyjnej, pospolitej i normalnej jakości, okrągłe, kwadratowe i płaskie b) rury i kształtki
11	CZ Ogólnego Budownictwa Maszynowego	"	34	Zjednoczenie Przemysłu Guzikarsko - Galanteryjnego	a) blacha cienka tłoczna i głębokotłoczna, grubości 0,5 — 0,74 mm b) taśma zimnowalcowana wymieniona pod l. p. 9, pkt b
12	CZ Budownictwa Zakładów Przemysłu Ciężkiego	"	35	Zjednoczenie Artykułów i Tkanin Technicznych	taśma zimnowalcowana wymieniona pod l. p. 9, pkt b
13	CZ Odlewnictwa	wszystkie z wyjątkiem surówek	36	CZP Drzewnego	bednarka gorącowałcowana
14	CZ Gospodarki Żłosem	wszystkie	37	MPL — inni, poza wymienionymi w listach Nr 1 i 2	wszystkie
15	MPC inni, poza wymienionymi w listach Nr 1 i 2.	"	38	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	wszystkie
	MINISTERSTWO GÓRNICZWA		39	CZP Nieorganicznego	"
16	Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego	wszystkie z wyjątkiem: a) luków kopalnianych b) szyn i akcesorii c) rur kominowych (w tym także podsadzkowych) i kształtek do nich d) rozjazdów kolejowych gotowych e) obręczy do kół wagonowych i parowozowych f) osi normalnotorowych: wagonowych, tendrowych i parowozowych g) rynien potrzęsanych i akcesorii	40	CZP Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych	"
17	CZ Budownictwa Węglowego	wszystkie z wyjątkiem wyszczególnionych na liście nr 1	41	CZP „Erg“	"
18	CZP Naftowego	wszystkie z wyjątkiem rur wiertniczych	42	CZP Syntezy Chemicznej	"
19	Wiercenia Poszukiwawcze	wszystkie z wyjątkiem rur wiertniczych	43	CZ Budowy Zakładów Chemicznych	"
20	Zjednoczenie Geologiczno-Poszukiwawcze	wszystkie z wyjątkiem rur wiertniczych	44	CZP Papierniczego	taśma zimnowalcowana wymieniona pod l. p. 9, pkt b
21	Zarząd Przemysłu Solnego	wszystkie	45	MP Chem. — inni, poza wymienionymi w listach Nr 2 i 3	wszystkie
22	CZ Gazownictwa	wszystkie z wyjątkiem rur i kształtek		MINISTERSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO	
23	CZP Koksochemicznego	wszystkie z wyjątkiem rur i kształtek	46	Sprzedaż wolnorynkowa — wieś	wszystkie
24	Ministerstwo Górnictwa — inni, poza wymienionymi w listach nr 1 i 2	wszystkie			
	MINISTERSTWO KOLEI				
25	CZ Przeds. Robót Kolejowych	rury i kształtki			

Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory	Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory
45	Sprzedaż wolnorynkowa — miasto	wszystkie	15	CZP Roszarniczego	wszystkie
46	MHW — inni, poza wyżej wymienionymi	a) bednarka gorącowałcowana b) taśma zimnowalcowana jak pozycja 9 pkt b	16	„ Graficznego	„
47	MINISTERSTWO BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO	wszystkie	17	„ Skórzanego	„
48	MINISTERSTWO ŻEGLUGI	„	18	„ Szklarskiego	„
49	MINISTERSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁ.	„	19	„ Ceramicznego	„
50	MINISTERSTWO BUD. MIAST I OSIEDLI	„	20	„ Ceramiki Budowlanej	„
51	MINISTERSTWO PRZEM. ROLN. I SPOŻ	a) szyny 70, 80, 93 i 115 mm wysokości oraz akcesoria b) rury i kształtki c) taśma zimnowalcowana jak pozycja 9 pkt b	21	Zjedn. Przem. Przetworów Papierniczych i Materiałów Biurowych	„
52	MINISTERSTWO ROLNICTWA	wszystkie	22	Zjednoczenie Przemysłu Filcowego	„
53	MINISTERSTWO PAŃSTW. GOSP. ROLNYCH	„	23	Zjednoczenie Przemysłu Izolacyjnego	„
54	MINISTERSTWO LEŚNICTWA	bednarka gorącowałcowana	24	Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego	„
55	MINISTERSTWO GOSFODARKI KOMUNALNEJ	wszystkie z wyjątkiem: a) szyn żłobkowanych b) obręczy do kół tramwajowych,	25	Zarząd Przemysłu Zapalczanego	„
56	MINISTERSTWO PRZEM. DROBNEGO I RZEMIOSŁA	wszystkie	26	CZP Bawelnianego	wszystkie z wyjątkiem: a) prętów walcowanych ze stali węglowej konstrukcyjnej, pospolitej i normalnej jakości, okrągłych, kwadratowych i płaskich, b) rur i kształtek
			27	Zjednoczenie Przemysłu Guzikarsko-Galanteryjnego	wszystkie z wyjątkiem: a) blachy cienkiej tłocznej i głębokotłocznej grubości 0,5—0,74 mm b) taśmy zimnowalcowanej ze stali konstrukcyjnej węglowej, pospolitej i normalnej jakości oraz sprężynowej (PO)
			28	Zjednoczenie Artykułów i Tkanin Technicznych	wszystkie z wyjątkiem taśmy zimnowalcowanej wymienionej pod l. p. 27, pkt b
			29	CZP Drzewnego	wszystkie z wyjątkiem bednarki gorącowałcowanej.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

LISTA Nr 3.

obejmująca Kontyngentobiorców, dla których wyznacza się globalne kontyngenty bez podziału na grupy kontyngentowe i których jednostki organizacyjne kierują wyłącznie do Składowów zamówienia na żelazo w zakresie podanych niżej wytworów.

Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory	Lp.	Kontyngentobiorca	Wytwory
1	Prezydium Rady Ministrów	wszystkie	30	CZP Farmaceutycznego	wszystkie
2	Ministerstwo Kultury i Sztuki	„	31	„ Barwników i Półproduktów	„
3	Ministerstwo Poczty i Telegrafów	„	32	„ Gumowego	„
4	Ministerstwo Oświaty	„	33	„ Włókien Sztucznych	wszystkie z wyjątkiem taśmy zimnowalcowanej wymienionej pod l. p. 27, pkt b
5	Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej	„	34	„ Papierniczego	„
6	Ministerstwo Finansów	„	35	MHW inni, poza wymienionymi w liście Nr 2.	wszystkie z wyjątkiem: a) bednarki gorącowałcowanej b) taśmy zimnowalcowanej, wymienionej pod l. p. 27, pkt b
7	Ministerstwo Zdrowia	„	36	Ministerstwo Przem. Roln. i Spoż.	wszystkie z wyjątkiem: a) szyn 70, 80, 93 i 115 mm wysokości oraz akcesorii b) rur i kształtek c) taśmy zimnowalcowanej wymienionej pod l. p. 27, pkt. b
8	Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki	„	37	Ministerstwo Leśnictwa	wszystkie z wyjątkiem bednarki gorącowałcowanej.
9	Ministerstwo Handlu Zagranicznego (poza eksportem)	„	38	Różni, nie wymienieni w listach Nr 1, 2 i 3	wszystkie
	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO				
10	CZP Wełnianego	„			
11	„ Jedwabniczo - Galanteryjnego	„			
12	„ Włókien Łykowych	„			
13	„ Dziewiarskiego	„			
14	„ Odzieżowego	„			

Załącznik Nr 4 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG Nr 298
z dnia 26 lipca 1951 r.

LISTA A

obejmująca Kontyngentobiorców, którym przyznaje się
kontyngenty na stal szlachetną w poszczególnych grupach
kontyngentowych.

Lp.	Kontyngentobiorca
	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO
1	CZP Hutniczego
2	„ Taboru Kolejowego
3	„ Motoryzacyjnego
4	„ Okrętowego
5	„ Sprzętu Komunikacyjnego
6	„ Urządzeń Mechanicznych
7	„ Wyrobów Metalowych
8	„ Obrabiarek i Narzędzi
9	CZ Budowy Maszyn Ciężkich
10	CZP Maszyn Rolniczych
11	„ Maszyn Elektrycznych
12	„ Maszyn Włókienniczych
13	„ Teletechnicznego
14	„ Kablowego
15	„ Metali Nieżelaznych
16	„ Materiałów Ogniotrwałych
17	CZ Kopalnictwa Rud Żelaznych
18	„ Energetyki
19	„ Budownictwa Zakładów Przemysłu Ciężkiego
20	„ Ogólnego Budownictwa Maszynowego
21	CZP Wyrobów Precyzyjnych
22	„ Maszyn Budowlanych
23	CZ Odlewnictwa
24	MPC inni, poza wyżej wymienionymi
	MINISTERSTWO GÓRNICZTWA
25	CZMP Węglowego
26	CZ Budowy Maszyn Górniczych
27	CZ Bud. Węglowego
28	CZP Naftowego
29	Wiercenia Poszukiwawcze
30	Zjedn. Geolog. Poszukiwawcze
31	ZP Solnego
32	CZ Gazownictwa
33	CZP Koksochemicznego
34	MG inni, poza wyżej wymienionymi
	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
35	CZP Nieorganicznego
36	„ Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych
37	„ Farmaceutycznego
38	„ „Erg“
39	„ Barwników i Półproduktów
40	„ Syntezy Chemicznej
41	„ Gumowego
42	„ Włókien Sztucznych
43	„ Papierniczego
44	CZ Budowy Zakładów Chemicznych
45	MP Chem. — inni poza wyżej wymienionymi
	MINISTERSTWO KOLEI
46	CZ Przeds. Robót Kolejowych
47	CZ Kolejowych Zakładów Prod.
48	Min. Kolei — inni, poza wyżej wymienionymi
49	MINISTERSTWO TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO
50	MINISTERSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
51	MINISTERSTWO ŻEGLUGI
52	MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
53	MINISTERSTWO BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO
54	MINISTERSTWO HANDLU ZAGRANICZNEGO (EKSPORT)
	MINISTERSTWO PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH TOR
55	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA
56	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO
57	CZP Materiałów Wiązających
58	Rezerwa PKPG

Załącznik Nr 5 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG Nr 298
z dnia 26 lipca 1951 r.

LISTA B

obejmująca Kontyngentobiorców, dla których PKPG wyznacza globalne kontyngenty na stal szlachetną bez podziału na grupy kontyngentowe.

Lp.	Nazwa Kontyngentobiorcy
1	Prezydium Rady Ministrów
2	Ministerstwo Kultury i Sztuki
3	„ Poczti i Telegrafów
4	„ Oświaty
5	„ Pracy i Opieki Społecznej
6	„ Finansów
7	„ Zdrowia
8	„ Szkół Wyższych i Nauki
9	„ Handlu Zagranicznego (poza eksportem)
10	„ Gospodarki Komunalnej
11	„ Handlu Wewnętrznego
12	„ Budownictwa Miast i Osiedli
13	„ Przemysłu Rolnego i Spożywczego
14	„ Rolnictwa
15	„ Państwowych Gospodarstw Rolnych (z wyjątkiem TOR)
16	„ Leśnictwa
	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO
17	CZP Materiałów Wiązających
18	„ Bawełnianego
19	„ Wełnianego
20	„ Jedwabniczo - Galanteryjnego
21	„ Włókien Łykowych
22	„ Odzieżowego
23	„ Dziewiarskiego
24	„ Roszarniczego
25	„ Graficznego
26	„ Skórzanego
27	„ Szklarskiego
28	Zjedn. Przem. Przetworów Papierniczych i Materiałów Biurowych
29	CZP Ceramicznego
30	„ Ceramiki Budowlanej
31	„ Drzewnego
32	Zjednoczenie Przemysłu Guzikarsko - Galanteryjnego
33	Zjednoczenie Artykułów i Tkanin Technicznych
34	Zjednoczenie Przemysłu Filcowego
35	Zjednoczenie Przemysłu Izolacyjnego
36	Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego
37	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowo - Budowlanych
38	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowo - Montażowych
39	Zarząd Przemysłu Zapalczanego
40	MPL — inni, poza wyżej wymienionymi
41	Różni, poza wymienionymi w listach A i B

Załącznik Nr 6 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG Nr 299
z dnia 26 lipca 1951 r.

W Y K A Z

wytworów ze stali szlachetnej produkowanych z następujących rodzajów stali: stале stopowe, wszystkie stале narzędziowe, węglowe oraz stале konstrukcyjne węglowe wyższej i najwyższej jakości o cechach „C“; „T“; „D“ i „DO“ lub o oznaczeniach PN rozpoczynających się od „00“ i „000“.

Lp.	Nazwa wytworu	Numery grup nowych	kontyngentowych starych
	A. Półwytwory walcowane		
1	Kęsiska (wlewki podwalcowane)	4	1
2	Kęsy (rygle)	5	2,3
3	Blachówka (platyny)	6	4
	B. Wytwory walcowane, łuszczone i ciągnione		
4	Pręty walcowane	od 12 do 17	od 8 do 22
5	Bednarka (taśma gorącowa-cowana)	18	30a, 30b i 31

Załącznik nr 8 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

WARUNKI

obowiązujące dla zamówień bezpośrednich.

§ 1. 1. W drodze bezpośrednich dostaw z Hut mogą być wykonywane tylko zamówienia na żelazo Odbiorców z listy Nr 1, obejmujące ilości nie mniejsze od niżej wyszczególnionych.

Lp.	Nazwa wytworu	Numery grup nowych	kontyngentowych starych
6	Walcówka	19, 20	34a, 34b
7	Blachy gorąco i zimnowalcowane	22, 23, 27, 33, 34	od 50 do 56
8	Blachy trójwarstwowe	23	49
9	Rury walcowane (tylko ze stali rdzco-kwaso i ognioodpornej i ze stali stopowych o łącznej zawartości składników stopowych pow. 3,5%)	37, 38	67, 72, I
10	Rury spawane jak wyżej	42	74
11	Taśma zimnowalcowana	45, 46, 47	77
12	Pręty łuszczone	od 12 do 17	79
13	Pręty łuszczone i polerowane	od 12 do 17	81
14	Pręty ciągnione	48, 49, 51, 52	81
15	Pręty ciągnione i szlifowane	j. w.	81
16	Pręty ciągnione, szlifowane i polerowane (w tym srebrzanka)	j. w.	81
17	Drut ciągniony	51, 52	81
18	Drut do spawania (w prętach kregach)	51, 52	—
19	Drut oporowy	51, 52	81
C. Wyroby gotowe			
20	Elektrody do spawania żeliwa i stali	rozdzielane p. „Centrostal”	
21	Wiertła spiralne	„	„
22	Płytki i kształtki ze spiekanych węglików (twardego metalu)	„	„
23	Magnezy	„	„
24	Resory	„	„
25	Sprężyny	„	„
26	Ciągadła	nierozdzielane	

Załącznik Nr 7 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

W Y K A Z

wytworów nie objętych rozdzielnikiem kontyngentowym PKPG (rozdzielanych przez Centrostal i nierozdzielanych).

I. Wytwory rozdzielane przez Centrostal

Nr grupy asortymentowej	W y t w ó r
101	Żelazostopy
102	Elektrodozostki
103	Drut ciągniony w kregach ze stali węglowej pospolitej i normalnej jakości 3 — 4 mm grubości (tylko dla celów budownictwa)
104	Osie wagonowe i tendrowe normalnotorowe oraz tramwajowe
105	Osie parowozowe normalnotorowe
106	Obwódki do kół wagonowych
107	Obwódki do kół parowozowych
108	Obwódki do kół tramwajowych i innych
109	Zestawy kołowe wagonowe normalnotorowe i szerokotorowe
110	Rynny potrzęsalne i akcesoria
111	Elektrody do spawania żeliwa i stali
112	Wiertła kręte
113	Płytki i kształtki ze spiekanych węglików (twardego metalu)
114	Magnezy
115	Resory
116	Sprężyny
II. Wytwory nierozdzielane	
—	Kęsy i kęsiska kute
—	Pręty kute
—	Koła bosc kute
—	Ciągadła

Lp.	W y t w ó r	I l o ś ć	
		z każdego profilu, wymiaru, rodzaju stali i wykonania	bez względu na profil, wymiar, rodzaj stali i wykonania
1	Surówka przeróbca, odlewnicza, zwierciadlista i żelazomangan	15 t	
2	Kęsy, kęsiska i blachówka (plastyny)		15 t
	a) w obrocie międzyhutniczym,		
	b) w obrocie zewnątrz	3,5 t	
3	Pręty walcowane		
	a) na akcesoria do szyn (tylko w obrocie międzyhutn.)	15 t	
	b) płaskie, sześciokątne	1 t	
	c) inne nie wymienione pod a) i b)	2 t	
4	Pręty łuszczone	0,5 t	
5	Pręty ciągnione	0,5 t	
6	Walcówka w kregach	2 t	
7	Drut ciągniony w kregach \varnothing 3-4 mm (tylko dla celów budownictwa)	2 t	
8	Kształtowniki		15 t
	a) łuki kopalniane		
	b) dwuteowniki i ceowniki	3 t	
	c) inne, nie wymienione pod a) i b)	2 t	
9	Szyny		
	a) normalnotorowe wysokości 115 mm i powyżej, klockowe i rozjazdowe		15 t
	b) wąskotorowe wysokości 70, 80 i 93 mm		15 t
	c) tramwajowe		15 t
10	Akcesoria do szyn		
	a) wymienionych w pozycji 9a		3 t
	b) wymienionych w pozycji 9b		3 t
11	Podkłady stalowe normalnotorowe		15 t
12	Bednarka gorącowalcowana	1 t	
13	Wstęgi na rury		15 t
14	Taśma zimnowalcowana wąska	0,5 t	
15	Blacha uniwersalna	2 t	
16	Blacha gruba		
	a) nieodbiorowa 70 mm grub. i powyżej	5 t	
	b) nieodbiorowa 18 — 69 mm grubości	3 t	
	c) inna, nie wymieniona pod a) i b)	2 t	
17	Blacha żeberkowa	1 t	
18	Blacha cienka 4,75 mm grub. i poniżej		
	a) gorącowalcowana	1 t	
	b) zimnowalcowana cięta na arkusze z taśmy Sędzimir i Robertson	1 t	
19	Taśma zimnowalcowana szeroka w rolkach Sędzimir i Robertson		1 t nie mniej jednak niż 1 rolka
20	Blacha transformatorowa	1 t	
21	Blacha prądnicowa	1 t	
22	Blacha falista, czarna i ocynkowana	1 t	
23	Blacha ocynkowana		
	a) w arkuszach	1 t	
	b) w rolkach	1 t	
24	Blacha biała (cynowana)		15 t

W y t w ó r	I l o ś ć	
	z każdego profi- lu, wymiaru, ro- dzaju stali i wy- konania	bez względu na profil, wymiar, rodzaj stali i wykonania
25 Rury stalowe bez szwu z gładki- mi końcami		
a) o czterech pierwszych grubo- ściach ścianek podanych w cenniku Centrostali Nr 23/51	600 mb.	
Ø 51,1 do 165 mm	300 mb	
Ø 165,1 do 318 mm	100 mb	
Ø 318,1 do 521 mm	50 mb	
b) o dalszych kolejnych grubo- ściach ścianek poza wymie- nionymi pod a)		
Ø poniżej 51 mm	200 mb	
Ø 51,1 do 165 mm	150 mb	
Ø 165,1 do 521 mm	50 mb	
26 Rury stalowe bez szwu: kolnierzo- we, kielichowe, wiertnicze, stu- dziennie - wiertnicze, pompowe, płuczkowe i podsadzkowe		
Ø poniżej 51 mm	200 mb	
Ø 51,1 do 165 mm	150 mb	
Ø 165,1 do 318 mm	100 mb	
Ø 318,1 do 521 mm	50 mb	
27 Rury stalowe lekkie (gazowe), zgrzewane i bez szwu		
Ø 1/8" — 1/2"	2.000 mb	
Ø 3/4" — 2"	1.200 mb	
Ø 2 1/2" — 3 1/2"	600 mb	
Ø 4" — 6"	300 mb	
28 Rury stalowe ciężkie (parowe) zgrzewane i bez szwu		
Ø 1/4" — 1/2"	600 mb	
Ø 3/4" — 2 1/2"	400 mb	
Ø 2 1/2" — 3 1/2"	200 mb	
Ø 4" — 6"	100 mb	
29 Rury stalowe cienkościennie e- lektrycznie spawane		
a) nieprzeciągane	1.000 mb	
b) przeciągane (precyzyjne)	500 mb	
30 Rury stalowe bez szwu cienko- ściennie, precyzyjne		
Ø 4 — 12 mm	100 mb	
Ø 12,1 — 25 mm	150 mb	
Ø 25,1 — 51 mm	200 mb	
Ø 51,1 — 120 mm	50 mb	
31 Rury stalowe żeberkowe patentu „Favier“ dla celów ogrzewni- czych		50 mb
32 Rury spłuczkowe obustronnie o- cynkowane		500 szt.

2. W odniesieniu do pretów (poz. 3, 4 i 5) kształtowniki (poz. 8), szyn (poz. 9), blachy uniwersalnej (poz. 15) i rur (poz. 25 — 32) ustalone w ust. 1 minimalne ilości obowiązują dla każdego wymiaru z wyjątkiem długości.

§ 2. Ustalone w § 1 ilości rozumieć należy jako minimalne dla każdej poszczególnej dostawy na jeden adres i w jednym terminie.

§ 3. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy odnoszące się do dolnych granic ilościowych, zawarte w Programie Wytworów Walcowanych przez Polskie Huty Żelaza, wydanie trzecie ze stycznia 1949 r.

Załącznik Nr 9 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

Rejonizacja Sieci Dystrybucyjnej Centrostali

A. W zakresie dystrybucji żelaza.

Lp.	S k ł a d	R e j o n s k ł a d u
1	Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Żelaza Katowice	miasto wydzielone Katowice " " Chorzów " " Siemianowice Śl. " " Świętochłowice powiat pszczyński

Lp.	S k ł a d	R e j o n s k ł a d u
2	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Będzin	miasto wydzielone Będzin " " Czeladź " " Dąbrowa " " Górnica " " Mysłowice " " Sosnowiec " " Szopienice " " Zawiercie powiat będziński " zawierciański
3	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Białystok	województwo białostockie
4	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bielsko	miasto wydzielone Bielsko- Biała " " Cieszyn powiat bielski " cieszyński
5	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bydgoszcz	województwo bydgoskie
6	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Bytom	miasto wydzielone Bytom powiat lubliniecki " tarnogórski
7	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Częstochowa	miasto wydzielone Częstochowa powiat częstochowski
8	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Gdańsk	województwo gdańskie
9	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Gliwice	miasto wydzielone Gliwice powiat gliwicki województwo opolskie
10	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Kielce	województwo kieleckie z wy- jątkiem Składu i Rejono- wego Biura Sprzedaży Że- laza w Radomiu
11	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Kraków	województwo krakowskie
12	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Lublin	województwo lubelskie
13	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Łódź	miasto Łódź województwo łódzkie
14	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Olsztyn	województwo olsztyńskie
15	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Poznań	województwo poznańskie " zielonogórskie
16	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Radom	miasto wydzielone Radom miasto Skarżysko-Kamienna powiat iłżecki " kozienicki " radomski
17	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Rzeszów	województwo rzeszowskie
18	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Szczecin	" szczecińskie " koszalińskie
19	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Wałbrzych	powiat wałbrzyski " bystrzycki " jeleniogórski " kamieniogórski " kłodzki

Lp.	Skład	Rejon składu	W y t w ó r	Okres wyprzedzenia dni
20	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Warszawa	województwo grodzkie miasta stołecznego Warszawa województwo warszawskie	Pręty ze stali węgl. narz. i stali stopowych Kształtowniki kątowe, równo- i nierównoramienne 90 — 250, zetowniki 160 — 200	120 90
21	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Wrocław	województwo wrocławskie z wyjątkiem rejonu Składu i Rejonowego Biura Sprzedaży Żelaza w Wałbrzychu	Kształtowniki kątowe równo- i nierównoramienne 20 — 80, zetowniki 60—100, teowniki 30 — 80 Dwuteowniki NP 32—55 Dwuteowniki i ceowniki NP i W 8—30 Łuki kopalniane TH	69 110 69 95
22	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza Zabrze	miasto wydzielone Zabrze " " Nowy Bytom " " Ruda Rybnik powiat rybnicki	Bednarka gorącowałcowana a) ze stali pospolitej i normalnej jakości, b) ze stali szlachetnej Blacha uniwersalna Walcówka w kręgach a) ze stali pospolitej i normalnej jakości, b) ze stali szlachetnej	72 130 62 42 115
B. W zakresie dystrybucji stali szlachetnej				
1	Centralny Skład i Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Katowice	województwo katowickie " opolskie	Blacha gruba 5 mm i powyż. a) ostojnice b) kotłowe c) inne odbiorowe d) nieodbiorowe	125 125 125 82 67
2	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Kraków	" krakowskie " rzeszowskie część województwa kieleckiego obejmująca powiaty: kielecki bez miasta Skarżysko-Kamienna, opatowski, sandomierski, stopnicki, pińczowski, jędrzejowski, włoszczowski	Blacha żeberkowa Blacha cienka 1,5 — 4,75 mm a) w gatunku handlowym b) jakościowa, tłoczna PO	82 110
3	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Łódź	miasto Łódź województwo łódzkie	Blacha cienka 0,75 — 1,49 mm a) bez tłocznej b) Sędzimir — głęb. tłoczna c) inna tłoczna	82 72 100
4	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Poznań	" poznańskie " zielonogórskie " szczecińskie " koszalińskie " gdańskie " bydgoskie	Blacha transformatorowa a) do 1,3 W/kg b) powyżej 1,3 W/kg Blacha prądnicowa Blacha cienka 0,50 — 0,74 mm a) bez tłocznej b) Sędzimir — głęb. tłoczna c) inna tłoczna	120 100 90 82 72 100
5	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Warszawa	miasto stołeczne Warszawa województwo warszawskie " białostockie " lubelskie część województwa kieleckiego obejmująca powiaty: radomski kozienicki, iżecki, opoczyński, konecki i miasto Skarżysko-Kamienna z powiatu kieleckiego	Blacha cienka 0,35 — 0,49 mm a) bez tłocznej b) Sędzimir — głęb. tłoczna c) inna tłoczna Blacha cienka pon. 0,35 mm — tłoczna Blacha trójwarstwowa Blacha gruba i cienka ze stali węgl. konstr. i narz. oraz stali stopowej	82 72 100 100 120 — 150
6	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Stali Szlachetnej Wrocław	województwo wrocławskie	Szyny (tylko normalne profile) nienormalne profile Akcesoria do szyn Rury bez szwu pow. 165 mm średnicy a) przewodowe b) kotłowe II i III st. ze stali węglowej c) kotłowe II i III st. ze stali stopowej	67 180 72 90 175 200
Załącznik Nr 10 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 293 z dnia 26 lipca 1951 r.				
Okresy wyprzedzenia składania zamówień				
W y t w ó r			Okres wyprzedzenia dni	
Kęsiska kwadratowe i płaskie platyny			52	
Pręty ze stali konstr. węgl. pospolitej i norm. jakości			52	
Pręty ze stali węgl. konstr. wyższej jakości:				
a) bez obróbki termicznej			82	
b) z obróbką termiczną			120	
Pręty żłobkowane na resory			89	
Rury wiertnicze				
a) normalne			130	
b) pompowe spęczane			190	
c) zerdzie wiertnicze Rotary			190	
Rury bez szwu średnicy 51,1 — 165 mm				
a) gładkie, kielichowe, kołnier., gazowe bez odbioru			90	
b) gładkie odbiorowe I stopnia			150	
c) gładkie odbiorowe II i III stopnia ze stali węgl.			180	
d) gładkie odbiorowe II i III stopnia ze stali stop.			230	
Rury bez szwu gazowe, parowe, pompowe średnicy 75,5 — 165 mm			120	
Rury bez szwu precyzyjne				
a) \varnothing 12,1 — 51 mm o grubości ścianki 2,4 mm i poniżej			180	
b) \varnothing 12 mm i poniżej o grubości ścianki 2,4 mm i poniżej			210	

W y t w ó r	Okres wyprzedzenia dni
Rury bez szwu \varnothing 51 mm i poniżej	
a) gładkie, kielichowe, kołnierzone bez odbioru	120
b) gładkie odbiorowe I st.	150
c) gładkie odbiorowe II st.	180
d) gładkie odbiorowe III st. ze stali węglistej I	180
e) gładkie odbiorowe III st. ze stali stopowej	250
f) $\frac{3}{4}$ — 2" gazowe, parowe i pomp.	90
g) $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{2}$ " gazowe, parowe pomp.	90
Rury turbinowe	180
Rury przewodowe krótko i dalekobieżne	140
Rury elektrycznie spawane	
a) przeciągane do 50 mm \varnothing	120
b) nieprzeciągane do 50 mm \varnothing	90
Rury zgrzewane	
a) czarne	90
b) ocynkowane	110
Taśma zimnowalcowana	
a) pospolitej jakości i norm.	85
b) ze stali węgl. konstr. narzędz. i stop. konstr.	130
c) ze stali stop. narzędz. szybkotn. i nierdzewn.	150
Pręty łuszczone	110 — 200
Pręty ciągnięte	110 — 200
Osie tendrowe, wagonowe i wszelkie wąskotorowe	110
Osie parowozowe n-torowe	140
Koła bosc kute	
a) chodliwe	80
b) niechodliwe	200 — 380
Obręcze wagonowe n-torowe i parow.	
a) nieulepszone	110
b) ulepszone	140
Obręcze wagonowe n-torowe i parow. w-torowe ulepsze.	110 — 140
Obręcze do kół różnych	95
Kęsy i kęsiska kute ze st. węgl.	95
Kęsy i kęsiska kute ze st. stop.	110
Pręty kute	
a) ze stali pospolitej i normalnej jakości	110
b) ze stali stopowych	140
Błacha ocynkowana	
a) zimnowalcowana	100
b) gorącawalcowana	120
Błacha falista	110
Rynny potrząsalne	110 — 170
Zestawy kołowe normalnotorowe	120 — 180
Rozjazdy kolejowe	170 — 320
Surówka odlewnicza	40
Surówka hematytowa	60
Ferromangan	60
Surówka zwierciadlista	60
Surówka martenowska	50
Elektrody do spawania żeliwa na zimno	320
Magnesy	200
Elektrody EP 47 - 28	140
Elektrody specjalne	260
Elektrody do spawania połączeń	140
Drut do spawania	110
Wiertła kręte do 13 mm \varnothing włącznie	290
Wiertła kręte powyżej 13 mm \varnothing	170
Płytki i kształtki ze spiekanych węglików (twardego metalu)	80
Ciągadła	110

U W A G I :

Pod pełnym okresem wyprzedzenia rozumie się najkrótszy normalny czas od chwili złożenia zamówienia do jego wykonania.

Okres wyprzedzenia rozpoczyna się z chwilą, gdy otrzymane zamówienie nadaje się bez dalszych wyjaśnień z Odbiorcą do przydzielenia Hucie.

Podane czasy odpowiadają partiom jednego walcowania.

Ustawne okresy wyprzedzenia zostały opracowane przy założeniu, że dany asortyment może być natychmiast wzięty do produkcji po przyjęciu zlecenia na oddział produkcyjny.

W przypadku gdy profil jest raz na miesiąc walcowany okres przedłuża się o 23 dni. Dla profili niechodliwych okres wyprzedzenia nie obowiązuje i winien być każdorazowo z hutą produkcyjną ustalony. Podane okresy wyprzedzenia nie dotyczą zamówień drobnych.

Załącznik Nr 11 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r.

W Y K A Z

grup kontyngentowych względnie wytworów przewidzianych do ujęcia globalnymi przydziałami kwartalnymi na Huty

I. Wytwory kontyngentowe

Grupa kontyngentowa	W y t w ó r
6	blachówka (platyny)
8	szyny tramwajowe
9	kształtowniki A (dwuteowniki 320 — 550 mm)
19	walcówka w kręgach ze stali węglowej konstrukcyjnej pospolitej i normalnej jakości
21	blacha uniwersalna
22	blacha gruba 18 mm i powyżej odbiorowa, kołtowa i ostojnicowa ze stali węglowej konstrukcyjnej pospolitej i normalnej jakości
24	blacha gruba 18 mm i powyżej, nieodbiorowa ze stali węglowej konstrukcyjnej pospolitej i normalnej jakości
26	blacha żeberkowa
30	blacha cienka tłoczna 4,75 — 1,5 mm
31	blacha cienka tłoczna 1,49 — 0,22 mm
32	blacha transformatorowa i prądnicowa
35	rury bez szwu wiertnicze
36	rury bez szwu przewodowe średnicy 521 — 171 mm
41	rury spawane, przewodowe i turbinowe średnicy 400 mm i powyżej
42	rury zgrzewane elektrycznie i szczelinowe średnicy 60 mm i poniżej
43	rury zgrzewane ogonowo czarne i ocynkowane średnicy 2" — 1/4"
44	taśma zimnowalcowana szeroka w rolkach
53	blacha biała (cynowana)
54	blacha ocynkowana płaska 700 x 1400 mm
55	blacha ocynkowana płaska 1000 x 2000 mm oraz blacha falista, czarna i ocynkowana
57	podkłady stalowe normalnotorowe
58	rozjazdy kolejowe
	II. Wytwory rozdzielane
104	osie wagonowe i tendrowe normalnotorowe oraz tramwajowe
105	osie parowozowe normalnotorowe
106	obręcze do kół wagonowych
107	obręcze do kół parowozowych
108	obręcze do kół tramwajowych i innych
109	zestawy kołowe wagonowe normalnotorowe i szerokotorowe
110	rynny potrząsalne i akcesoria

223.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 288 z dnia 20 lipca 1951 r.

w sprawie ostatecznego odbioru i rozliczenia robót wykonanych przez Spółdzielnię Budownictwa Wiejskiego „Samopomoc Chłopska“.

Dla zapewnienia terminowego przeprowadzenia likwidacji Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego (SBW) „Samopomoc Chłopska“, w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 59 z dnia 9 lutego 1951 r. w sprawie ostatecznego przejęcia i roz-

liczenia robót wykonanych przez SBW „Samopomoc Chłopska“ (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 61), w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Miast i Osiedli oraz Finansów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Roboty określone w § 2 ust. 1 pkt 1) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 50 z dnia 9 lutego 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 61), oddane do użytkowania, a co do których nie został sporządzony do dnia 30 kwietnia 1951 r. protokół ostatecznego odbioru, należy uznać za odebrane ostatecznie na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, spisane z użytkownikiem lub w braku tego protokołu — na podstawie pisemnego oświadczenia Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego (SBW) „Samopomoc Chłopska“, stwierdzającego fakt przekazania roboty użytkownikowi.

2. W przypadku, gdy rozliczenia za roboty określone w § 2 ust. 1 pkt 2) powołanego wyżej zarządzenia nie zostały dokonane w terminie do dnia 31 maja 1951 r., należy przyjąć za uznany rachunek końcowy Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego (SBW) „Samopomoc Chłopska“, złożony inwestorom w terminie do dnia 30 kwietnia 1951 r. tj. do daty ostatecznego odbioru robót, wykonanych przez SBW „Samopomoc Chłopska“.

3. W przypadku, gdy rozliczenia za roboty, określone w § 2 ust. 1 pkt 3) zarządzenia powołanego w ust. 1, nie zostały dokonane w terminie do dnia 31 maja 1951 r., należy przyjąć za uznane rachunki SBW „Samopomoc Chłopska“, o których mowa w tym punkcie.

4. Postanowienia ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do przypadków, gdy inwestor w terminie do dnia 31 maja 1951 r. zgłosił udokumentowane zastrzeżenia co do złożonego mu rachunku końcowego SBW „Samopomoc Chłopska“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

W porozumieniu:

MINISTER BUDOWNICTWA
MIAST I OSIEDLI
MINISTER FINANSÓW

R. Piotrowski
K. Dąbrowski

224.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 290 z dnia 20 lipca 1951 r.

w sprawie terminów sporządzenia dokumentacji technicznej dla robót inwestycyjnych przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1952.

Dla zapewnienia dostarczenia wykonawczym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym we właściwych terminach dokumentacji technicznej w zakresie niezbędnym dla realizacji Planu Inwestycyjnego na 1952 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Ostateczne zatwierdzenie założeń projektu inwestycji rozpoczynanych w 1952 roku, dla których termin wstępny zatwierdzenia i dostarczenia do biur projektów upłynął dnia 15 czerwca 1951 roku, powinno nastąpić najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1951 r.

2. Projekty wstępne inwestycji rozpoczynanych w roku 1952 należy opracować i ostatecznie zatwierdzić do dnia 1 listopada 1951 r.

3. Ustala się dzień 1 grudnia 1951 r. jako ostateczny termin sporządzenia i zatwierdzenia dokumentacji technicznej dla budów rozpoczynanych w I półroczu 1952 r. w zakresie potrzebnym do prowadzenia tych robót.

4. Ostateczny termin sporządzenia i zatwierdzenia dokumentacji technicznej dla budów rozpoczynanych w II półroczu 1952 r. w zakresie potrzebnym do prowadzenia tych robót wyznacza się na dzień 1 maja 1952 r.

5. Przez dokumentację techniczną w zakresie potrzebnym do prowadzenia robót rozumieć należy, założenia projektu, projekt wstępny całej budowy, projekt techniczny i rysunki robocze realizowanego obiektu.

§ 2. W terminarzach stanowiących załączniki do umów o sporządzenie dokumentacji technicznej należy ustalić takie terminy, aby dokumentacja techniczna mogła być dostarczana przedsiębiorstwu wykonawczemu najpóźniej:

- 1) projekt techniczny — na 2 miesiące przed rozpoczęciem robót budowlanych, w tym kosztorys na 1 miesiąc,
- 2) rysunki robocze — na 15 dni przed rozpoczęciem robót budowlanych.

§ 3. Okres zatwierdzania poszczególnych części dokumentacji technicznej przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych inwestora należy maksymalnie skrócić. W wyjątkowych przypadkach okres ten może trwać 1 miesiąc.

§ 4. 1. Umowy z biurami projektów na wykonanie dokumentacji technicznej dla budów prowadzonych w roku 1952 należy zawrzeć najdalej do dnia 31 lipca 1951 r. w trybie ustalonym w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji (Monitor Polski nr A-35, poz. 441).

2. Do dnia 10 sierpnia 1951 r. biura projektów opracują harmonogram dostarczenia poszczególnych stadiów i części dokumentacji technicznej.

3. Równocześnie ustala się termin 20 sierpnia 1951 r. dla opracowania przez biura projektów spisu wszystkich tytułów zleconych, które będą opracowywane przez nie w II półroczu 1951 r. i w I półroczu 1952 r., oraz termin 7 września 1951 r. dla przesłania powyższych spisów przez ministerstwa do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Budownictwa).

§ 5. Niedotrzymanie terminów ustalonych w § 1 ust. 1 i 2 spowoduje z reguły niewłączenie inwestycji do Planu Inwestycyjnego na rok 1952.

§ 6. 1. Odpowiedzialność za terminowe dostarczenie dokumentacji technicznej ponosi inwestor.

2. Inwestor obowiązany jest dostarczyć biuro projektów w ustalonych terminach zatwierdzone założenia projektu, zatwierdzony projekt wstępny i inne materiały potrzebne do prowadzenia prac projektowych.

3. Biuro projektów może żądać od inwestora tylko materiałów niezbędnych, zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 158 z dnia 3 maja 1951 r. zmieniającym Instrukcję PKPG nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji, upraszczającym tryb sporządzania założeń projektu (Biuletyn PKPG nr 14 poz. 139).

4. W przypadku niedostarczenia przez inwestora w terminie niezbędnym materiałów dla prac projektowych, biuro projektowe ma prawo usunąć prace te ze swego planu produkcyjnego lub przesunąć termin ich opracowania.

§ 7. Niedostarczenie przez inwestora przedsiębiorstwu wykonawczemu dokumentacji technicznej w terminach ustalonych w umowie, upoważnia przedsiębiorstwo do wystąpienia z wnioskiem o skreślenie danego obiektu z planu produkcyjnego przedsiębiorstwa wykonawczego i z planu inwestycyjnego.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 1951 r.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą terminy, ustalone w p. 3) i 4) pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Budownictwa) nr 42 z dnia 3 lipca 1951 r. w sprawie prac nad sporządzeniem projektu planu produkcyjnego biur projektów na rok 1952.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Dr St. Jędrychowski

225.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 297 z dnia 30 lipca 1951 r.

w sprawie asortymentowego planowania w przemyśle włókienniczym i odzieżowym dla potrzeb rynku wewnętrznego.

W celu zapewnienia asortymentowego wykonywania przez Centralne Zarządy Przemysłów: Bawełnianego, Wełnianego, Jedwabniczo-Galanteryjnego i Włókien Łykowych zwane w dalszym ciągu centralnymi zarządami przemysłów włókienniczych oraz przez Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego, planów dla potrzeb rynku wewnętrznego zarządza się, co następuje:

A. Plany roczne

§ 1. 1. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego zatwierdza wstępnie w terminie do 15.VII każdego roku kolekcję wzorów tkanin włókienniczych przewidzianych do produkcji w roku następnym.

2. Wstępnie zatwierdzona kolekcja powinna być uzgodniona z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 2. 1. Centralne zarządy przemysłów włókienniczych (CZP Wł.) na podstawie wstępnie zatwierdzonej kolekcji, przedstawiają do dnia 31.VII Centrali Tekstylnej, Centralnemu Zarządowi Przemysłu Odzieżowego (CZPO) i Centrali Odzieżowej wstępny projekt planu dostaw materiałów włókienniczych na następny rok.

2. Projekt planu dostaw powinien być opracowany w rozbięciu na kwartały z podziałem na grupy i podgrupy asortymentowe.

3. Pod pojęciem grup i podgrup asortymentowych rozumie się wyroby wymienione w załączniku do zarządzenia.

§ 3. Centrala Odzieżowa (po uprzednim uzgodnieniu z odbiorcami w terminie do 31.VII uzgadnia z CZPO i z Ministerstwem Przemysłu Drobного i Rzemiosła wstępne liczby zapotrzebowania na wyroby odzieżowe i bieliznę wg grup asortymentowych na następny rok.

§ 4. Centrala Tekstylna (po uprzednim uzgodnieniu z CZPO, komórką zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła i innymi odbiorcami uzgadnia w terminie do 15.VIII z CZP Wł. wstępne liczby projektu zaopatrzenia wg grup i podgrup asortymentowych na następny rok z rozbięciem na poszczególne odbiorców.

§ 5. 1. Na podstawie uzgodnionego w myśl § 4 projektu zaopatrzenia Ministerstwo Przemysłu Lekkiego przedstawia, łącznie z projektem Narodowego Planu Gospodarczego (NPG), projekt planu dostaw na przyszły rok w rozbięciu na kwartały z wyszczególnieniem dostaw dla Centrali Tekstylnej, CZPO i Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

2. Przedstawiony projekt planu dostaw zostaje zatwierdzony łącznie z NPG jako jego integralna część.

B. Plany kwartalno-miesięczne

§ 6. Kwartalno-miesięczny plan produkcji CZP Wł. w grupach i podgrupach asortymentowych powinien być zatwierdzony przez Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego na 4 tygodnie przed rozpoczęciem kwartału.

§ 7. 1. CZPO i Ministerstwo Przemysłu Drobного i Rzemiosła otrzymują z Centrali Odzieżowej kwartalne zapotrzebowanie na odzież w szczegółowym asortymencie na cztery miesiące przed kwartalnym okresem produkcyjnym.

2. Kwartalno-miesięczne zapotrzebowanie powinno być oparte o roczne plany produkcyjne.

§ 8. 1. Na podstawie zamówienia Centrali Odzieżowej, CZPO i komórka zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła sporządzają zapotrzebowania na artykuły włókiennicze do wykonania zaplanowanej produkcji i składają je do Centrali Tekstylnej na trzy i pół miesiąca przed rozpoczęciem kwartału.

2. Zapotrzebowania te powinny być opracowane wg miesięcy w grupach i podgrupach ustalonych zgodnie z postanowieniem § 2 ust. 3, przy czym grupy i podgrupy powinny być rozbite na odmiany i symbole katalogowe. Zapotrzebowania powinny opierać się na kolekcji tkanin włókienniczych zatwierdzonej zgodnie z § 1 a zaktualizowanej (między innymi także przez włączenie wzorów i odrzutów eksportowych) przez CZP Wł. w porozumieniu z odbiorcami.

3. Szczegółową listę odmian w grupach i podgrupach, opartą o zatwierdzoną kolekcję tkanin włókienniczych, ustali dla każdego przyszłego roku Ministerstwo Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego w terminie do 1 września.

§ 9. 1. Centrala Tekstylna po uprzednim uzgodnieniu z odbiorcami a w szczególności z CZPO i komórką zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła opracowuje szczegółowe zbiorcze zapotrzebowanie zgodnie z § 8 ust. 2 i przekazuje je do CZP Wł. na trzy miesiące przed początkiem kwartału.

2. Zapotrzebowania kwartalno-miesięczne powinny być oparte o roczne plany dostaw przemysłów zatwierdzone zgodnie z § 5 ust. 2 i rozbite na miesiące z podziałem na poszczególne odbiorców.

§ 10. W oparciu o zapotrzebowanie złożone przez Centralę Tekstylną zgodnie z § 9 CZP Wł. opracowują i przesyłają Centrali Tekstylnej w terminie do dwóch miesięcy przed rozpoczęciem kwartału kwartalno-miesięczny projekt planu dostaw w grupach, podgrupach i odmianach asortymentowych,

§ 11. Centrala Tekstylna po otrzymaniu projektu planu dostaw w terminie do 1½ miesiąca przed rozpoczęciem kwartału zwołuje konferencję z przedstawicielami CZP Wł., Centrali Odzieżowej, CZPO i komórką zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła, na której zostanie ostatecznie uzgodniony plan dostaw w grupach, podgrupach i odmianach asortymentowych.

§ 12. W przypadku powstania różnic przy zatwierdzaniu planu kwartalno-miesięcznego zgodnie z § 6 oraz w przypadku powstania przyczyn do zmian ilościowych i asortymentowych w stosunku do zatwierdzonego planu kwartalno-miesięcznego, plan lub zmiany zatwierdza Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG.

§ 13. Na podstawie zatwierdzonego zgodnie z § 6 kwartalno-miesięcznego planu produkcji oraz ostatecznie uzgodnionego zgodnie z § 11 planu dostaw, CZP Wł. powinny na 30 dni przed początkiem każdego miesiąca uzgodnić z Centralą Tekstylną szczegółowe miesięczne plany dostaw ujęte w symbolach katalogowych i wzorach.

§ 14. Centrala Odzieżowa i Centrala Tekstylna przy wykonywaniu czynności wymienionych w niniejszym zarządzeniu działają z ramienia i pod nadzorem Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

§ 15. 1. Podane w niniejszym zarządzeniu terminy nie dotyczą opracowania planu na rok 1952.

2. Dla sporządzenia planu na rok 1952 ustala się następujące terminy wykonania czynności wymienionych w:

§ 1 — do dnia 31.VIII.1951 r. (zamiast do dnia 15.VII)

- § 2 — do dnia 15.IX.1951 r. (zamiast do dnia 31.VII)
 § 3 — „ „ 15.IX.1951 r. „ „ „ 31.VII)
 § 4 — „ „ 1.X.1951 r. „ „ „ 15.VIII)
 § 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 30.VII 1951 r.
**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
 PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 297 z dnia 30 lipca 1951 r.

Wykaz grup i podgrup asortymentowych (§ 2 ust. 3)

Pod pojęciem grup i podgrup asortymentowych rozumie się:

Grupy	Podgrupy
a) <i>branża wełniana</i>	
Tkaniny ubraniowe	Tkaniny ubran. 100%, 80, 60, 30
„ sukienkowe	„ sukien. „ „ „ „
„ płaszczowe damskie	„ pł. dam. „ „ „ „
„ „	„ letnie „ „ „ „
„ „	„ zimowe „ „ „ „
„ płaszczowe męskie	„ pł. męskie „ „ „ „
„ „	„ letnie „ „ „ „
„ „	„ zimowe „ „ „ „
Koce i pledy	Chustki na plecy i na głowę
Chustki i szale	—
Watolina	—
Wata	—
b) <i>branża bawełniana</i>	
Tkaniny białe	Koszulowe, kałesonowe, piżamowe frotte i chusteczkowe
„ pościelowe	Tkaniny podszewkowe, poszwowe, prześcieradłowe, wyspowe i materacowe, kocowe, kołdrowe
„ stołowe	Tkaniny obrusowe, serwetkowe
„ odzieżowe	Tkaniny płaszczowe, dreluchy, ubraniowe, inne, sukienkowe, podszewkowe, fartuchowe, chustkowe
„ dekoracyjne	Tkaniny meblowe, zasłonowe, inne (flagowe)
„ specjalne techniczne	Tkaniny wodoszczelne, obuwiowe, ceratowe, ścierkowe, techniczne, inne
c) <i>branża jedwabniczo-galanteryjna</i>	
Tkaniny jedwabne	Tkaniny białe, sukniowe, bluzkowe, podszewkowe, szlafrokowe, krawatowe, parasolkowe, adamaszek, gorsetowe, inne
Plusze i pokrewne	Tkaniny odzieżowe, meblowe, dekoracyjne, plusz techniczny
Dywany i chodniki	Dywany, chodniki, wycieraczki
Pasmanteria	Wstążki, gumy, sznurowadła, koronki i walansjenki, inne, pasmanteria techn.
Firanki i tiule	
Gaza młyńska	
d) <i>branża lniana</i>	
Tkaniny białe	Tkaniny koszulowe, ręcznikowe, chusteczkowe, inne
„ pościelowe	Tkaniny poszewkowe, poszwowe, prześcieradłowe, siennikowe, materacowe, inne.
„ stołowe	Tkaniny obrusowe, serwetkowe, ścierkowe, inne
„ dekoracyjne	Tkaniny meblowe, zasłonowe, inne
„ specjalne techn.	Tkaniny wodoszczelne, opakunkowe, obuwiowe, techniczne, inne
„ odzieżowe	Płaszczowe, ubraniowe, sukienkowe, krawieckie (szytwniki) i inne

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
 PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
 GOSPODARCZEGO**

Nr 310 z dnia 30 lipca 1951 r.

w sprawie limitowania mocy elektrycznej.

W celu zapewnienia dostawy energii elektrycznej zakładom przemysłowym i instytucjom dla wykonania ich planów produkcyjnych w warunkach niedoboru mocy, na wniosek Państwowej Inspekcji Energetycznej, zarządza się, co następuje:

Rozdział I. Założenia ogólne

§ 1. 1. Uspołecznione zakłady przemysłowe i instytucje państwowe, zwane dalej w skróceniu odbiorcami, o mocy zainstalowanej ponad 50 kW, otrzymują miesięczny przydział maksymalnej mocy elektrycznej w kW (kilowatach), zwany dalej limitem mocy.

2. Gospodarka elektro-energetyczna w jednostkach wymienionych w ust. 1 ma być prowadzona w ramach przyznanego limitu mocy.

Rozdział II. Założenia szczegółowe

§ 2. 1. Limit mocy w kW obowiązuje tylko w godzinach trwania rannego i wieczornego szczytowego obciążenia zasilającego okręgu energetycznego. Oznacza on maksymalny 15-minutowy pobór mocy w tych godzinach.

2. Godziny trwania szczytowego obciążenia danego okręgu energetycznego ustalają dla poszczególnych miesięcy właściwe zakłady energetyczne okręgu po uzgodnieniu z Centralnym Zarządem Energetyki i podają je do wiadomości zainteresowanym odbiorcom.

§ 3. W godzinach pozaszczytowych wolno odbiorcom przekraczać ustalony limit mocy do wielkości nie większej niż przewidziana w umowie.

§ 4. Pobór energii elektrycznej powinien odbywać się równomiernie w ciągu całego miesiąca.

Rozdział III. Ujęcie statystyczne

§ 5. 1. W celu kontrolowania gospodarki elektro-energetycznej, odbiorcy obowiązani są prowadzić statystykę:

- 1) poboru dobowego energii elektrycznej w kilowatogodzinach. Pobór dobowy energii elektrycznej dla wszystkich zakładów przemysłowych i instytucji odczytuje się o godz. 24 za ubiegłą dobę;
- 2) maksymalnego obciążenia w kilowatach w czasie godzin trwania szczytu zasilającego okręgu energetycznego:
 - a) na podstawie przyrządów samopiszących, jako najwyższe z 15-minutowych maksymalnych obciążeń, jakie wystąpiły u odbiorcy,
 - b) w przypadku braku przyrządów samopiszących — na podstawie różnicy wskazań liczników, odczytywanych w odstępach czasu:
 - co 1 godzinę w czasie obciążenia szczytowego przez odbiorców o przydzielonym limicie mocy od 100 — 500 kW oraz
 - co 1/2 godziny przez odbiorców o przydzielonym limicie mocy ponad kW.

2. Za zgodą Państwowej Inspekcji Energetycznej dostawca może przesunąć granice limitów mocy (ust. 1, pkt. 2) lit. b) obniżając dolną granicę do 50 kW lub podwyższając górną granicę do 1000 kW.

3. Odbiorcom, którzy nie pracują w nocy, dostawca może przesunąć godziny prowadzenia ewidencji wskazań liczników z godz. 24 na określoną godzinę rozpoczęcia pracy pierwszej zmiany.

§ 6. 1. Statystykę wykorzystania limitów zgodnie z § 5 prowadzi się na podstawie wskazań liczników i przyrządów mierniczych, wg których prowadzony jest rachunek za energię elektryczną.

2. Przyrządy pomiarowe mogą być ustawione na podstawie odbiorcy lub dostawcy, stosownie do wzajemnego porozumienia.

§ 7. W przypadku zasilenia odbiorcy z kilku przyłączy, ewidencję wykorzystania limitów przeprowadza się przez sumowanie jednoczesnych zapisów na oddzielnych przyłączach.

§ 8. 1. Bieżące zapisy mocy i energii elektrycznej prowadzą:

- 1) personel dyżurny odbiorcy, jeżeli przyrządy pomiarowe znajdują się u odbiorcy,
- 2) personel dyżurny dostawcy, jeżeli przyrządy pomiarowe znajdują się u dostawcy.

2. Zapisy poboru mocy i energii elektrycznej przeprowadza personel dyżurny w ponumerowanym dzienniku wykorzystania limitów wg wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Za niezgodne ze stanem faktycznym zapisy w dzienniku wykorzystania limitów — personel dyżurny odpowiada w drodze dyscyplinarnej i sądowej.

Rozdział IV. Sposób ustalania limitów mocy

§ 9. 1. Limity mocy ustalają zakłady zbytu energii w porozumieniu z odbiorcami w oparciu o sporządzone przez zakłady energetyczne okręgu bilanse energetyczne okręgów.

2. W przypadkach spornych Państwowa Inspekcja Energetyczna przydziela globalny limit mocy dla wszystkich zakładów należących do danego centralnego zarządu przemysłu położonych na terenie okręgu. Globalny limit mocy otrzymany z Państwowej Inspekcji Energetycznej — centralny zarząd przemysłu rozdziela na podległe mu zakłady za pośrednictwem zakładów zbytu energii.

Rozdział V. Sprawozdawczość z wykorzystania limitów

§ 10. 1. Zakłady i instytucje obowiązane są sporządzać:

- 1) przy limicie mocy 50 — 100 kW — miesięczne sprawozdania z poboru energii elektrycznej na godz. 0 lub 6 w dniu 1 każdego miesiąca z podziałem na wykorzystanie dobowe;
- 2) przy limicie mocy 100 — 500 kW:
 - a) miesięczne sprawozdania analogicznie do wymienionych w ust. 1 pkt. 1),
 - b) wykresy obciążeń dobowych dwa razy w miesiącu w dniach wyznaczonych przez zakłady energetyczne okręgu,
- 3) przy limicie mocy ponad 500 kW:
 - a) sprawozdania jak dla zakładów o limicie mocy 100 — 500 kW,
 - b) obliczenie trwałego maksymalnego obciążenia w miesiącu sprawozdawczym, osobno dla godzin rannego i wieczornego szczytu.

2. Wykresy obciążeń dobowych powinny być sporządzone na podstawie szczytów dokonywanych w odstępach 1-godzinnych. W zakładach o mocy ponad 500 kW w braku przyrządów samopiszących — w odstępach 1-godzinnych w godzinach pozaszczytowych, natomiast w czasie trwania szczytu — w odstępach 1/2-godzinnych.

3. Trwałe maksymalne obciążenie jest średnią z pięciu największych maksymalnych obciążeń zaewidencjonowanych w ciągu miesiąca sprawozdawczego.

§ 11. Odbiorcy obowiązani są przysyłać do wiadomości zakładom zbytu energii następujące dane na formularzu „Sprawozdanie z wykorzystania limitów mocy“, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia:

- 1) miesięczne sprawozdanie z poboru energii elektrycznej z podziałem na pobór dobowy,
- 2) wykres obciążeń dobowych (odbiorcy o limicie mocy ponad 100 kW lub ponad 50 kW) w zależności od okręgu energetycznego zgodnie z § 5 ust. 2,
- 3) dane o wielkości trwałego maksymalnego obciążenia (odbiorcy o limicie mocy ponad 500 kW lub 1000 kW).

§ 12. Dyżurny personel wyznaczonych przez dostawcę odbiorców przeprowadzający zapisy wykorzystania limitów powinien podawać codziennie do godz. 10 następnego dnia do zakładów zbytu energii dane o poborze energii i wielkości maksymalnej obciążenia.

§ 13. Odbiorcy obowiązani są na każdorazowe żądanie zakładów zbytu energii przedstawić materiały, o których mowa w § 10.

Rozdział VI. Kontrola przestrzegania limitów

§ 14. Odbiorcy powinni prowadzić przy pomocy własnego personelu operatywną kontrolę wykorzystania limitów mocy.

§ 15. Kontrolę przestrzegania przez odbiorców przydzielonych im limitów mocy przeprowadzają z ramienia zakładów energetycznych okręgu:

- 1) w przypadku zasilania odbiorcy bezpośrednio osobnymi liniami z podstacji lub elektrowni — dyżurny personel zmianowy rejonu sieciowego lub podstacji bądź też dyżurny personel elektrowni;
- 2) w przypadku zasilania odbiorcy ze wspólnej linii — inspektorzy zakładów zbytu energii bezpośrednio u odbiorcy.

§ 16. 1. Dorywcze kontrole przestrzegania limitów przez odbiorców przeprowadza się przy pomocy wskazań przyrządów odczytywanych w ciągu 30 minut.

2. Kontrole przestrzegania limitów mocy przeprowadza się w godzinach szczytowego obciążenia okręgu zasilającego.

§ 17. W razie stwierdzenia przekroczenia limitu mocy trwającego 15 minut i dłużej, dostawca ma prawo nakazać odbiorcy obniżenie obciążenia do wysokości przyznanego limitu.

§ 18. 1. Żądanie dostawcy energii elektrycznej, o którym mowa w § 17, powinno być spełnione przez odbiorcę natychmiast i bez zastrzeżeń.

2. W przypadku niedostosowania się w ciągu 10 minut do żądania dostawcy, po upływie dalszych 5 minut dostawca ma prawo przymusowo ograniczyć pobór przez odbiorcę.

Rozdział VII. Kary za przekroczenie przyznaných limitów mocy

§ 19. Za przekroczenie poboru mocy przez zakłady przemysłowe nakładane są kary zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu Nr 144 z dnia 30 grudnia 1947 r w sprawie sankcji za przekroczenie poboru mocy przez zakłady przemysłowe podporządkowane Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1951 roku.

MINISTERSTWO
 CZ Przem.
 Zakład

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 310 z dnia 30.7.1951 r.

Zatwierdzono przez Główny Urząd Statystyczny dn. 17.7.1951 r. za Nr P-50/51.

strona 1

DZIENNIK WYKORZYSTANIA LIMITÓW MOCY

miesiąc rok

Limit mocy w szczycie Licznik
 rannym od godz. do godz. Nr.....
 wiecz. od godz. do godz. mnożnik

Miesięczny pobór energii elektr.				Dobowy pobór mocy w dniach									
Data	Stan liczn.	różnica	kWh	Data			Data						
			podpis	dzień tyg.			dzień tygod.						
				Stan liczn.	różnica	kWh	godz.	stan liczn.	różnica	kWh			
31							24						
30							23						
29							22						
28							21						
27							20						
26							19						
25							18						
24							17						
23							16						
22							15						
21							14						
20							13						
19							12						
18							11						
17							10						
16							9						
15							8						
14							7						
13							6						
12							5						
11							4						
10							3						
9							2						
8							1						
7							dob. pob.	0				pob. dob.	
6							Uwagi kontrolera:						
5													
4													
3													
2													
1													
31/1													
ub. mies.													

strona 2

W Y K R E S
 O B C I A Ż E Ń D O B O W Y C H

Miesiąc 1951 r. licznik nr
 mnożnik liczn.

strona 3

KONTROLA POBORU MOCY (ENERGII) ELEKTRYCZNEJ w godzinach szczytu rannego

Limit poboru mocy w szczycie rannym (kW limit x h) kWh

Dzień	G o d z i n y s z c z y t u												Dobowy pobór mocy (energii) w szczycie kWh
	od	od	od	od	od	od	od	od	od	od	od		
	do	do	do	do	do	do	do	do	do	do	do		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
31	wsk. kWh												
30	"												
29	"												
28	"												
7	"												
6	"												
5	"												
4	"												
3	"												
2	"												
1	"												

- U w a g i:
- Przy użyciu wzoru do zestaw. zbiorcz. poboru mierzonego kilkoma liczn. — nie wypełniać rubr. poziomych wsk. licznika.
 - Stan licznika na początku okresu szczytowego wpisywać w rubryce „wskazani” w kolumnie 3.

strona 4

W godzinach szczytu wieczornego

Limit poboru mocy w szczycie wieczornym
(kW limit x h) kWh

Dzień	G o d z i n y s z c z y t u										Dobowy pobór mocy (energii) w szczycie kWh	
	od	od	od	od	od	od	od	od	od	od		
	do	do	do	do	do	do	do	do	do	do		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
31	wykaz											
30	„											
29	„											
15	„											
14	„											
13	„											
12	„											
11	„											
10	„											
9	„											
8	„											
7	„											
6	„											
5	„											
4	„											
3	„											
2	„											
1	„											

MINISTERSTWO
CZ Przem.
Zakład
Adres
Nr branżowy GUS

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 310 z dnia 30.7.1951 r.
Zatwierdzono przez Główny Urząd Statystyczny dn. 17.7.1951 r. za Nr P-49/51.

Strona 1

SPRAWOZDANIE Z WYKORZYSTANIA LIMITÓW MOCY

za miesiąc 195..... r.

dla Zakładów Zbytu Energii ZEO Oddział

Moc przydzielona w godz. szczytu

rannego od godz. do godz. kW

wiecz. od godz. do godz. kW

Najwyższy dozwolony pobór energii el. *)

w szczycie rannym kWh

w szczycie wiecz. kWh

Odczyty dokonywane są o godz.

Dni mie- siąca	Pobór energii elektrycznej w kWh			Najwyższe dobowe ob- ciążenie w szczycie na podstawie: a) przyrządu samopi- szącego b) różnicy wskazań liczn- ników**) (niepotrzebne skreślić)	U w a g i
	dobowy	w godzinach szczytu			
		ran- nego	wiecz.		
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
Razem					

Trwałe obciążenia w kW

Uwaga: *) iloczyn mocy przydzielonej przez ilość godzin trwania szczytu

**) odczytywanych co ½ lub 1 godz.

strona 2

DANE DO WYKRESÓW OBCIĄŻEŃ DOBOWYCH W DNIACH WYZNACZONYCH PRZEZ ZEO

D o b o w y p o b ó r m o c y

data		data		dzień tygodnia		dzień tygodnia	
stan liczn.	różnica	kW/h	godz.	stan liczn.	różnica	kW/h	
			24				
			23				
			22				
			21				
			20				
			19				
			18				
			17				
			16				
			15				
			14				
			13				
			12				
			11				
			10				
			9				
			8				
			7				
			6				
			5				
			4				
			3				
			2				
			1				
			0				

dobowy pobór energii dobowy pobór energii

Energetyk zakładu

Główny inżynier

....., dnia 195..... r.

227.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 293 z dnia 31 lipca 1951 r.

w sprawie zasad postępowania przy zgłaszaniu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych.

W celu ujednoczenia zasad postępowania przy zgłaszaniu reklamacji z tytułu jakości towaru oraz sposobów ewidencjonowania przez zakłady produkcyjne (dostawca) i jednostki nadrzędne (centralne zarządy lub jednostki równorzędne) zgłoszonych reklamacji, w związku z § 12 Regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej, stanowiącego załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 222 z dnia 11 czerwca 1951 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszelkie reklamacje z tytułu jakości towaru dotyczące artykułów obrotu towarowego powinny być zgłaszane przez odbiorców krajowych na specjalnych formula-

rzach „Reklamacji“ wg wzorów „R1“ i „R2“ stanowiących załączniki nr 1 i nr 2 do zarządzenia.

2. Sposób wypełniania formularzy wym. w ust. 1 oraz ich obieg reguluje szczegółowo „Instrukcja nr 1“, stanowiąca załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 2. 1. Postanowienia § 1 obowiązują wszystkich odbiorców krajowych zarówno w przypadku odbioru towaru poza zakładem produkcyjnym, jak i przy odbiorze na terenie zakładu produkcyjnego przez specjalnie delegowanych do tego celu przedstawicieli instytucji zamawiającej lub upoważnionej instytucji odbiorczej.

2. W przypadku reklamacji wniesionych przez odbiorców zagranicznych (dostawy eksportowe), instytucją obowiązującą do zgłaszania reklamacji, zgodnie z postanowieniem § 1, jest instytucja pośrednicząca w dostawie (właściwa branżowo — centrala eksportowa).

§ 3. Reklamacje dotyczące artykułów eksportowych wynikłe na skutek działalności specjalnych instytucji kwalifikujących te artykuły na terenie kraju przed ich wysyłką za granicę (np. przez Centralny Instytut Standaryzacji) należy traktować jako reklamacje krajowe i stosować we wszystkich przypadkach postanowienia § 1.

§ 4. 1. Reklamacje wpływające do zakładów produkcyjnych (dostawców) i nadzorujących je centralnych zarządów (lub jednostek równorzędnych) powinny być bezzwłocznie po otrzymaniu zaewidencjonowane w specjalnie do tego celu przeznaczonych dziennikach lub kartotekach, a mianowicie:

- 1) przez zakłady produkcyjne — w „Dziennikach reklamacji“ wg wzoru „DR“ stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 2) przez centralne zarządy (lub jednostki równorzędne) — w „Kartotekach Reklamacji“ wg wzoru „KR“ stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Sposób wypełniania druków wymienionych w ust. 1 regulują szczegółowo instrukcje:

- 1) dla „Dziennika Reklamacji“ — „Instrukcja nr 2“ stanowiąca załącznik nr 6 do zarządzenia,
- 2) dla „Kartoteki Reklamacji“ — „Instrukcja nr 3“ stanowiąca załącznik nr 7 do zarządzenia.

3. Obowiązek prawidłowego prowadzenia ewidencji reklamacji w zakładach produkcyjnych oraz w centralnych zarządach (lub jednostkach równorzędnych) nakłada się na komórki Kontroli Technicznej tych jednostek.

§ 5. Reklamacje zgłoszone po dniu 1 października 1951 r. niezgodnie z zasadami wymienionymi w § 1, nie będą rozpatrywane i honorowane przez zainteresowane jednostki.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 września 1951 r. zarządzenie wykonawcze do niniejszego zarządzenia oraz zapewnią we właściwym terminie zaopatrzenie wszystkich zainteresowanych podległych im jednostek w niezbędne druki.

2. Odpisy zarządzeń, o których mowa w ust. 1, należy przesłać do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Techniki).

3. Druki, o których mowa w § 1 ust. 1 oraz w § 4 ust. 1, należy zamawiać w Centrali Wydawniczej Druków — Warszawa, ul. Bielańska 18 oraz w następujących oddziałach (punktach sprzedaży) tej Centrali:

- 1) Warszawa, ul. Dobra 28,
- 2) Łódź, ul. Kilińskiego 77,
- 3) Poznań, ul. Strzelecka 36,
- 4) Katowice, ul. Mieleckiego 3,
- 5) Kraków, ul. Rynek Główny 17.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Wzór „R1”
Załącznik Nr 1
do Zarządzenia Przewodn. PKPG nr 293
z dnia 31.VII.1951 r.
dn.

R E K L A M A C J A

(nazwa i adres reklamującego)

Numer rejestru lub znak		
reklamującego	instyt. pośredn.	przeds. prod.

Reklamacja niniejsza dotyczy niżej wymienionych wyrobów:

I	Przeznaczenie	a) O d b i o r c a	b) Rodzaj dostawy *) krajowa eksportowa
II	Pochodzenie	a) Nazwa i adres przeds. prod.	b) CZP (Zjednoczenie)
		c) Nazwa, instytucji pośredn. w dostawie, oraz nr i data przydziału	
III	Artykuł	a) N a z w a	
		b) Norma numer, nr katalogowy, znak nr rysunku itp.	
		c) Nr partii	f) Atest lub świad. odbioru
		d) Data	nr data
		e) Specyfikacja (awizo)	nr data
		nr data	nr data
		g) Całość dostarczonej partii	h) Część reklamowana
		ilość jednostek (szt; kg; m; itp.)	ilość jednostek (szt; kg; m; itp.)
		*) Wartość w złotych wg cen niez. (bież.)	*) Wartość w złotych wg cen niez. (bież.)
		i) N-ry kontrolne reklamowanych artykułów	
IV	Dostawa	a) Rodzaj dostawy (transportu)	b) Stacja (miejsce) nadania
		c) N-ry wagonów	d) Nr listu przewoz.
V	Zamówienie	a) Zamawiający	b) Nr zamów.
		c) data zamów.	d) Umowa lub Warunki Techniczne
VI	Powody reklamacji (wymienić poszcz. usterki i ilość) 1) Żądania klienta 2) Proponowany sposób i termin załatwienia		
		Załączniki:	pieczęć i podpis reklamującego

*) niepotrzebne skreślić

U W A G A: Zgodnie z § 1 ust. 2 oraz § 3 ust. 1 instrukcji nr 1 (załącznik nr 5) formularz niniejszy składa się z czterech jednobrzdzących arkuszy różniących się tylko kolorem i treścią nadruku na marginesie oraz cyfrą kolejną.
 Arkusz oznaczony cyfrą 1 — kolor różowy, posiada nadruk na marginesie: dla przeds. produkcyjnego
 „ „ „ 2 „ seledynowy „ na marginesie: dla CZP (Zjednoczenie)
 „ „ „ 3 „ żółty „ na marginesie: dla instyt. pośredniczącej w dostawie
 „ „ „ 4 „ biały „ na marginesie: dla reklamującego

Egzemplarz przeznaczony dla.....

Załącznik Nr 2 Wzór „R2”
do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 293
z dnia 31.VII.1951 r.
dn.

REKLAMACJA

(nazwa i adres reklamującego)

Numery rejestru lub znak

reklamującego instyt. pośredn. przeds. prod.

Reklamacja niniejsza dotyczy niżej wymienionych wyrobów:

I	Przeznaczenie	a) Odbiorca		b) Rodzaj dostawy				
				*) krajowa eksportowa				
II	Pochodzenie	a) Nazwa i adres przeds. prod.	b) CZP (Zjednoczenie)		c) Nazwa instytucji pośredn. w dostawie oraz nr i data przydziału			
III	rodzaj	a) Nazwa			b) Norma, numer, nr katalogowy, znak, nr rysunku itp.			
	Partia (seria)	c) Nr partii	d) Data:	e) Specyfikacja (awizo)		f) Atest lub świad. odbioru		
				produkcji	nr	data	nr	data
				wysłania				
			odbioru					
g) Całość dostarczonej partii		h) Część reklamowana		i) N-ry kontrolne reklamowanych artykułów				
ilość jednostek (szt; kg; m; itp.)	*) Wartość w złotych wg cen niezmi. (bież.)	ilość jednostek (szt;kg;m; itp.)	*) Wartość w złotych wg cen niezmi. (bież.)					
IV	Dostawa	a) Rodzaj dostawy (transportu)	b) Stacja (miejsce) nadania	c) N-ry wagonów	d) Nr listu przew.			
V	Zamów.	a) Zamawiający	b) Nr zamów.	c) data zam.	d) Umowa lub Warunki Techniczne			
VI	Załączniki:	1) Powody reklamacji (wymienić poszczególne usterek i ilości)						
		2) Żądania klienta						
3) Proponowany sposób i termin załatwienia								
					pieczęć i podpis reklamującego			

*) niepotrzebne skreślić

Egzemplarz przeznaczony dla

Wzór „DR”
Załącznik nr 3
do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 293
z dnia 31.VII.1951 r.

Dziennik reklamacji

Lp.	Rodzaj i numer (znak) reklamacji	Data wpływu	Reklamujący	R e k l a m a c j a		p a r t i a (s e r i a)				Powody reklamacji	D e c y z j e:									
				artykuł lub część		całość dostarczona		część reklamowana			jednostek nadrzędnych (Min., CZP, Ekspozytura)		przed. produkcyjnego		pismo wysłane		dokonań potra- ceń z premii			
				nazwa	norma nr lub znak	nr	data produkcji (lub dostawy)	ilość (szt. kg m)	wartość w złotych wg cen. niezm. (bież.)		ilość (szt. kg m)	wartość w złotych wg cen. niezm. (bież.)	treść	data	znak (nr)	data	znak (nr)	wysokość w %	nazwi- sko lub n-ty win- nych	
1	2	5	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Wzór „KR”
Załącznik nr 4
do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 293
z dnia 31.VII.1951 r.

Kartoteka reklamacji

Lp.	Rodzaj i numer (znak) reklamacji	Data wpływu	Reklamujący	R e k l a m a c j a								Powody reklamacji	D e c y z j e:						
				artykuł lub część		partia (seria)		całość dostarczona		część reklamowana			jednostek nadrzędnych lub przed. produkcyjnego		pismo otrzy- mane		pismo wysłane		
				nazwa	norma nr lub znak	nr	data produkcji (lub dostawy)	ilość (szt. kg m)	wartość w złotych wg cen. niezm. (bież.)	ilość (szt. kg m)	wartość w złotych wg cen. niezm. (bież.)		treść	data	znak (nr)	data	znak (nr)	data	znak (nr)
1	2	5	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Załącznik nr 5 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG

Nr 293 z dnia 31 lipca 1951 r.

INSTRUKCJA Nr 1

o sposobie wypełniania i obiegu formularzy „Reklamacji” R1/R2

Rozdz. I. Postanowienia ogólne

§ 1. 1. Do zgłaszania reklamacji służą formularze „R1 i R2”.

2. Formularze „R1” wydane są w blokach po 100 sztuk, zawierających po 25 kompletów czterech jednobrzmiących egzemplarzy tych formularzy, z których każdy oznaczony jest odmiennym kolorem.

3. Formularze „R2” wydane są w postaci luźnych egzemplarzy koloru białego.

§ 2. 1. Zgłaszający reklamację obowiązany jest wypełnić komplet (4 egz.) formularza „R1” i przesłać poszczególne egzemplarze kompletu zgodnie z nadrukiem umieszczonym na lewym marginesie:

2. Formularze „R2” wypełnia się w dowolnej ilości zależnie od potrzeb wewnętrznych reklamującego, tj. działów dla finansowych działów zbytu itp. jak również jako egzemplarze dla jednostek nadrzędnych.

§ 3. Każdy z 4 formularzy „R1”, stanowiących komplet, oznaczony jest na dole lewego marginesu kolejnym numerem od 1 do 4.

2. Formularze „R1” i „R2” podzielone są na sześć zasadniczych części, z których każda oznaczona jest cyfrą rzymską (I — VI).

3. Każda z części formularza, o których mowa w ust. 2, podzielona jest na odpowiednie rubryki oznaczone małymi literami.

§ 4. Treść samego formularza może być niejednokrotnie niewystarczająca dla dokładnego określenia istoty reklamacji, tj. może nie wyczerpywać całego potrzebnego materiału i dlatego wszelkie niezbędne dokumenty (protokoły, dowody itp.) powinny być załączone w postaci załączników, których rodzaj i ilość powinna być wpisana w dolnej lewej części formularza (część VI).

Rozdz. II. Sposób wypełniania formularza

§ 5. Komplet formularzy „R1” wraz z dołączonymi w dowolnej ilości w razie potrzeby formularzami „R2” wypełnia się przez kalkę piśmem maszynowym lub czytelnym piśmem ręcznym w sposób następujący:

1) w lewej górnej części formularza (w ramce obwiedzionej grubą linią) wpisuje się nazwę i adres reklamującego;

2) w prawym górnym rogu formularza wpisuje się miejsce i datę wystawienia reklamacji;

3) w prawym górnym rogu formularza, we właściwym miejscu trzyokienkowej ramki wpisuje się numer (znak) rejestru reklamującego.

§ 6. Część I formularza — przeznaczona jest do podania danych co do przeznaczenia danego artykułu, a mianowicie:

1) **rubr. I-a** — nazwy oraz adresu odbiorcy, dla którego przeznaczony był dany artykuł (przy reklamacjach eksportowych odbiorca zagraniczny);

2) **rubr. I-b** — rodzaju dostawy (niepotrzebne skreślić).

§ 7. Część II formularza — przeznaczona jest do podania danych co do pochodzenia artykułu, a mianowicie:

1) **rubr. II-a** — nazwy przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego;

2) **rubr. II-b** — nazwy właściwego centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej), nadzorującego przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne;

3) **rubr. II-c** — nazwy i adresu instytucji pośredniczącej w danej dostawie, jak również ewentualnych numerów i dat przydziału.

§ 8. W przypadku dostawy z udziałem instytucji pośredniczącej właściwej branżowo centrali handlowej lub innej instytucji, gdyby reklamującemu nie było znane przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne oraz właściwy centralny zarząd, wówczas wypełnia on tylko rubrykę II-c (patrz § 7 pkt. 3), tj. nazwę i adres instytucji pośredniczącej.

§ 9. Część III formularza — przeznaczona jest do podania danych co do samego artykułu reklamowanego. W odpowiednich rubrykach tej części formularza wpisuje się:

1) **rubr. III-a** — nazwę danego artykułu (wyrobu), określającą go jednoznacznie;

2) **rubr. III-b** — odpowiednią normę, znak lub numer odpowiadający nazwie danego artykułu;

3) **rubr. III-c** — numer tej partii dostarczonych artykułów, która jest całkowicie lub częściowo reklamowana;

4) **rubr. III-d** — odpowiednie daty, przy czym datę produkcji w tym przypadku, o ile jest ona znana reklamującemu, tj. o ile w sposób wyraźny została stwierdzona w odpowiednich dokumentach bądź też na samym artykule;

5) **rubr. III-e** — numer oraz datę wystawienia specyfikacji wysyłkowej, za którą dana partia artykułów została przesłana;

6) **rubr. III-f** — numer oraz datę atestu (świadectwa odbioru), jaki został wystawiony przez wytwórcę (dostawcę) dla danej partii artykułów (o ile artykuły te nie są odpowiednio znakowane na każdej jednostce produktu);

7) **rubr. III-g** — ilość oraz wartość w złotych wg cen niezmienionych lub bieżących (niepotrzebne skreślić) całej dostarczonej partii artykułów (podanej w rubrykach III-c, d, e, f formularza, patrz pkt. 3), 4), 5) i 6) niniejszego paragrafu);

8) **rubr. III-h** — analogicznie jak w rubryce III-g (patrz pkt 7), tylko co do reklamowanej części partii;

9) **rubr. III-i** — numery kontrolne (znaki Kontroli Technicznej) znajdujące się na artykułach reklamowanych w celu przyspieszenia załatwienia reklamacji przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne.

§ 10. Część IV formularza — przeznaczona jest do podania danych związanych z dostawą reklamowanej partii, a mianowicie:

1) **rubr. IV-a** — rodzaju dostawy (jak np. transport wodny, samochodowy, kolejowy itp.);

2) **rubr. IV-b** — stacji kolejowej lub miejsca nadania przesyłki;

3) **rubr. IV-c** — numerów wagonów kolejowych, w przypadku zaś dużej ilości tych numerów, należy je wymienić na oddzielnym załączniku, a w omawianej rubryce podać „wg zał. Nr.“;

4) **rubr. IV-d** — numeru listu przewozowego.

§ 11. Część V formularza — przeznaczona jest do podania danych związanych z zamówieniem, a mianowicie:

1) **rubr. V-a** — nazwy instytucji (lub osoby), która dokonała zamówienia;

2) **rubr. V-b** — numeru zamówienia;

3) **rubr. V-c** — daty zamówienia;

4) **rubr. V-d** — umowy lub warunków technicznych, na podstawie których dokonano zamówienia (np. „Umowa z dnia“ lub „Warunki Techn. Nr“); w razie potrzeby należy załączyć odpisy wyżej wymienionych dokumentów, podając w omawianej rubryce — „umowa z dnia stanowiąca załącznik Nr“.

§ 12. 1. Część VI formularza — przeznaczona jest dla dokładnego opisu reklamacji, tj. do podania wszelkich dodatkowych danych i wyjaśnień nie przewidzianych w rubrykach poprzednich 5 części formularza. Przede wszystkim należy w tej części podać dokładnie powody reklamacji, tj. należy wymienić usterki i niedokładności reklamowanych artykułów.

2. W przypadku, o ile stwierdzone usterki i niedokładności nie są wspólne dla wszystkich reklamowanych jednostek, wówczas wymieniając poszczególne usterki należy jednocześnie podać ilość jednostek reklamowanego artykułu, których te usterki dotyczą.

Przykład:

Całość dostarczonej partii pewnych artykułów wynosiła 1000 szt. o wartości 2000 zł wg cen niezmiennych (rubr. III-g, patrz § 9, pkt 7)

Z powyższej partii zostało zareklamowanych 150 sztuk o wartości 300 zł wg cen niezmiennych (rubr. III-h, patrz § 9, pkt 8). Opisując powody reklamacji w części VI formularza, należy podać:

a) w 50 sztukach stwierdzono nieodpowiednią twardość, a mianowicie twardość wynosi 52 — 55 Rc zamiast żądanej minimum 62 Rc;

b) w 72 sztukach otwory wykonano za luźne, dopuszczalna górna odchyłka 0,1 mm, wykonano natomiast 0,5 + 0,7 mm;

c) w 28 sztukach grubość przedmiotu jest niewłaściwa — dopuszczalna dolna odchyłka 0,2 mm, wykonano natomiast 0,4 — 0,5 mm.

3. Podawanie powodów reklamacji ogólnikowo („niedobre“, „złe“ itp.) jest niedopuszczalne, gdyż utrudnia właściwe załatwienie reklamacji, zmusza do zbędnej korespondencji oraz wpływa na przedłużenie terminu załatwienia.

4. Poza wszelkimi wyczerpującymi danymi co do powodów reklamacji, należy w części VI formularza podawać wszelkie inne wyjaśnienia związane z reklamacją, a mianowicie: żądania klienta, proponowany sposób oraz ewentualny termin załatwienia itp.

5. W przypadku gdyby ta część formularza okazała się niewystarczająca do podania wszystkich niezbędnych wyjaśnień, wówczas można do tego celu wykorzystać odwrotną stronę formularza lub poszczególne punkty opracować oddzielnie w postaci załączników.

§ 13. Mogą powstać przypadki, że treść rubryki: I-a (patrz § 6 pkt 1), II-c (patrz § 7 pkt 3), V-a (patrz § 11 pkt 1) oraz treść zawarta w ramce obwiedzionej grubą linią w lewej górnej części formularza (patrz § 5 pkt 1) będą identyczne.

Rozdz. III. Obieg formularzy

§ 14. Po całkowitym wypełnieniu kompletu formularzy „R1“, poszczególne jego egzemplarze (Nr 1—4), patrz § 3 pkt 1) powinny być rozesłane jednocześnie wg właściwego ich przeznaczenia uwidocznionego na lewym marginesie każdego z tych formularzy.

§ 15. Zależnie od rodzaju dostawy odróżnia się trzy zasadnicze rodzaje obiegu formularzy, a mianowicie:

1) dostawa krajowa bezpośrednia (gdy reklamujący jest bezpośrednim odbiorcą):

a) po wypełnieniu formularzy (tylko Nr 1, 2 i 4), reklamujący (odbiorca) przesyła formularz Nr 1 do właściwego przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego, formularz Nr 2 — do właściwego centralnego zarządu lub jednostki równorzędnej nadzorującego dane przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne, formularz Nr 4 pozostaje w aktach reklamującego;

b) formularz Nr 3 może być wykorzystany dla potrzeb wewnętrznych reklamującego;

2) dostawa krajowa pośrednia (przy współdziałaniu instytucji pośredniczącej w dostawie):

a) po wypełnieniu formularzy (Nr 1, 2, 3 i 4), reklamujący (odbiorca) przesyła trzy formularze (Nr 1, 2 i 3) do instytucji pośredniczącej w dostawie (wymienionej w rubr. II-c, patrz § 7 pkt 3), pozostawiając formularz Nr 4 w swoich aktach;

b) instytucja pośrednicząca w dostawie po otrzymaniu, wymienionych w pkt. a) trzech formularzy, wypełnia rubryki II-a i II-b (patrz § 7 pkt 1) i 2), o ile nie były wypełnione przez reklamującego, zaopatruje wszystkie formularze w swój numer rejestru (lub znak we właściwym miejscu trzyokienkowej ramki) i przesyła formularze Nr 1 i Nr 2 wg ich właściwego przeznaczenia, pozostawiając formularz Nr 3 w swoich aktach;

c) w przypadku gdyby reklamujący (odbiorca) z jakichkolwiek powodów nie był w stanie sam wypełnić formularzy lecz zgłosił reklamację do instytucji pośredniczącej w inny niż obowiązujący sposób, wówczas obowiązek wypełniania formularzy ciąży na instytucji pośredniczącej;

3) dostawa zagraniczna (eksportowa):

zgodnie z § 3 zarządzenia, przy wszelkich dostawach zagranicznych „reklamującym“ jest właściwa branżowo centrala eksportowa, do której obowiązków należy wypełnienie formularzy zgodnie z przepisami Rozdz. II instrukcji.

§ 16. „Reklamującym“ z ramienia placówek handlu uspołecznionego (Powszechne Domy Towarowe, Miejski Handel Detaliczny, Spółdzielnie Spożywców itp.), w rozumieniu niniejszej instrukcji — są władze naczelne (dyrekcje) tych placówek i do ich obowiązków należy zgłaszanie reklamacji zgodnie z zasadami niniejszej instrukcji. Instytucje te powinny opracować regulaminy wewnętrzne dla podległych punktów sprzedaży detalicznej (sklepów), które określałyby sposoby zbierania, rejestrowania i przysyłania reklamacji, zgłaszanych przez klientów w poszczególnych punktach sprzedaży (wewnętrzne uproszczone formularze lub książki reklamacyjne).

§ 17. Przy wszelkiej korespondencji związanej z każdą reklamacją, należy bezwzględnie powoływać się na właściwy numer (znak) rejestru (patrz Rozdz. II § 5 pkt 3).

§ 18. Formularze „Reklamacji“ („R1“ i „R2“) zależnie od potrzeb mogą być traktowane jako „poufne“.

Załącznik nr 6 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 293 z dnia 31 lipca 1951 r.

INSTRUKCJA Nr 2.

o sposobie prowadzenia „Dziennika Reklamacji“ („DR“) przez przedsiębiorstwa (zakłady produkcyjne dostawców).

Rozdz. I. Postanowienie ogólne

§ 1. 1. Do ewidencjonowania wszystkich reklamacji zewnętrznych zarówno krajowych jak i eksportowych, nadesłanych na formularzach „R1“ (§ 1 zarządzenia) służy „Dziennik Reklamacji“ („DR“).

2. Dziennik Reklamacji przed oddaniem go do użytku powinien być przesnurowany, a końce sznurka powinny być zalakowane z odcisnięciem w laku pieczęci przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego. Poniżej tej pieczęci należy umieścić klauzulę stwierdzającą ilość ponumerowanych stron oraz miejsce i datę założenia dziennika; pod klauzulą powinien być umieszczony podpis dyrektora i pieczęć przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego:

np. „Dziennik niniejszy zawiera 100 stron ponumerowanych i przesnurowanych od 1 do 100. Warszawa, dnia 195 . . r:

(—) Podpis — Pieczęć Przedsiębiorstwa“.

3. Każda ze stron Dziennika Reklamacji jest podzielona na dwie zasadnicze części, a mianowicie:

- 1) Część I — „rejestracyjną“, zawierającą rubryki od 1 do 14;
- 2) Część II — „wynikową“, zawierającą rubryki od 15 do 21.

§ 2. Za prawidłowe prowadzenie Dziennika Reklamacji odpowiedzialny jest kierownik komórki Kontroli Technicznej danego przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego.

Rozdz. II. Sposób prowadzenia dziennika reklamacji

§ 3. Po nadejściu reklamacji do przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego, powinna ona być bezzwłocznie przekazana prowadzącemu Dziennik Reklamacji w celu jej zaewidencjonowania, tj. wypełnienia rubryk 1 — 14 (§ 1 ust. 3 pkt 1) bez względu na to, jaki będzie dalszy przebieg jej załatwienia.

§ 4. Rubryki 1 — 14, o których mowa w § 3, wypełnia się (z wyjątkiem rubryk 1, 3 i 13) na podstawie danych z odpowiednich rubryk formularza reklamacji „R1“, wpisując kolejne w odpowiednie rubryki Dziennika Reklamacji:

- 1) rubr. 1 — Lp. jako numer porządkowy wpływu reklamacji;
- 2) rubr. 2 — rodzaj dostawy zgodnie z rubr. I-b, numer (znak) rejestracyjny reklamującego i ewent. instytucji pośredniczącej z odpowiednich okienek w trzyokienkowej ramce w prawym górnym rogu formularza „R1“;
- 3) rubr. 3 — datę wpływu reklamacji do przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego;
- 4) rubr. 4 — wg treści w grubo obwiedzionej ramce w lewym górnym rogu formularza „R1“;

- 5) rubr. 5 — wg treści rubryki III-a;
- 6) rubr. 6 — wg treści rubryki III-b;
- 7) rubr. 7 — wg treści rubryki III-c;
- 8) rubr. 8 — wg treści rubryki III-d nadmienając — „produkcja“ lub „podstawa“;
- 9) rubr. 9 — wg treści rubryki III-g (część lewa);
- 10) rubr. 10 — wg treści rubryki III-g (część prawa) dodając ponad cyfrą — symbol „N“ lub „B“, tj. w jakich cenach podano wartość (niezmiennie lub bieżące);
- 11) rubr. 11 i 12 wg treści rubryki III-h analogicznie, jak rubryki 9 i 10;
- 12) rubr. 13 — jest to procentowy stosunek wynikający z podzielenia danych zawartych w rubryce 12 (11) przez dane z rubryki 10 (9);
- 13) rubr. 14 — skrócone charakterystyczne dane z rubryki VI formularza „R1“.

§ 5. Po wypełnieniu części I (rejestracyjnej) Dziennika Reklamacji i zaopatrzeniu nadesłanego formularza reklamacji „R1“ w numer (znak) rejestru przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego (w ostatnim okienku trzyokienkowej ramki w prawym rogu formularza „R1“) przekazuje się reklamację do dalszego jej załatwienia wg przewidzianego w danym przedsiębiorstwie (zakładzie) produkcyjnym toku postępowania.

§ 6. Po całkowitym zakończeniu toku postępowania w przedsiębiorstwie (zakładzie) produkcyjnym i po powzięciu decyzji o słuszności reklamacji, wypełnia się rubryki 15—21 (§ 1 ust. 3 pkt 2), zależnie od rodzaju decyzji oraz od tego, przez kogo dana decyzja została powzięta.

§ 7. Jeżeli słuszność reklamacji została całkowicie uznana przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjny, wówczas:

- 1) w rubryce 18 — wpisuje się datę pisma zawiadamiającego o powziętej decyzji;
- 2) w rubryce 19 — wpisuje się numer tego pisma skierowanego:
 - a) do właściwego centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej) oraz
 - b) do reklamującego (lub instytucji pośredniczącej), zawiadamiającego o powziętej decyzji;
- 3) w rubryce 20 — wpisuje się wysokość procentu potrąceń, nałożonych na winnych zaistnienia danej reklamacji pracowników Kontroli Technicznej, zgodnie z § 4 ust. 4 pkt b) i c) lub z § 5 „Regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej“ — stanowiącego załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 222 z dnia 11.VI.51 r.

4) w rubryce 21 — podaje się nazwisko lub numery kontrolne pracowników Kontroli Technicznej, którym dokonano potrąceń, wykazanych w rubryce 20 (pkt 3).

§ 8. Jeżeli słuszność reklamacji została uznana przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjny, częściowo lub nie została w ogóle uznana wówczas:

- 1) rubryki 18 i 19 — wypełnia się analogicznie, jak w § 7 pkt 1) i 2);
- 2) po otrzymaniu potwierdzenia stanowiska przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego lub zmiany decyzji przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną) lub właściwe ministerstwo, wpisuje się:
 - a) w rubryce 15 — decyzję oraz jednostkę, która tę decyzję wydała (np. „uznano — centralny zarząd, uznano częściowo — ministerstwa“ itp.);

b) w rubryce 16 — datę pisma, otrzymanego z daną decyzją;

c) w rubryce — numer (znak) otrzymanego pisma;

d) rubryki 20 i 21 — (w przypadku decyzji pozytywnej) wypełnia się analogicznie jak w § 7 pkt 3) i 4).

§ 9. Treść w rubrykach: 11, 12 i 13 części rejestracyjnej i w rubrykach 15, 16, 17, 18 i 19 części wynikowej (§ 1 ust. 3) należy pisać w górnej części tych rubryk, rezerwując miejsce na ewentualne później mogące nastąpić zapisy.

§ 10. W przypadku częściowego uznania słuszności reklamacji, decyzję tę należy wpisać czerwonym atramentem pod poprzednio dokonany zapisem w następujący sposób:

- 1) w rubryce 11 — ilość uznanych jednostek;
- 2) w rubryce 12 — wartość uznanych jednostek;
- 3) w rubryce 13 — zmieniony stosunek procentowy.

§ 11. Treść rubryk 20 i 21 (§ 7 pkt 3 i 4) służy jako materiał do zestawień miesięcznych potrąceń, dokonywanych poszczególnym pracownikiem kontroli technicznej z tytułu reklamacji zewnętrznych (potrącanie z tytułu reklamacji wewnętrznych należy sumować z „Książki potrąceń za reklamacje wewnętrzne“ zgodnie z § 4 ust. 3 „Regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej“, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 222 z dnia 11.VI.1951 r.).

§ 12. Formularze reklamacji, jak również wszelkie pisma związane z daną reklamacją (całość sprawy), powinny być grupowane w odpowiednich teczkach zaopatrzonych właściwym numerem rejestracyjnym.

§ 13. Dziennik Reklamacji, jak również teczki, o których mowa w § 12, zawierające całość spraw dotyczących poszczególnych reklamacji, powinny być w taki sposób prowadzone i przechowywane, żeby w każdej chwili na ich podstawie można odtworzyć przebieg załatwienia każdej reklamacji.

Załącznik Nr 7 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr 293
z dnia 31 lipca 1951 r.

INSTRUKCJA Nr 3

o sposobie prowadzenia „Kartoteki Reklamacji“ („KR“) przez centralne zarządy (lub inne jednostki równorzędne).

Rozdział I. Postanowienia ogólne

§ 1. 1. Kartoteki Reklamacji (analogicznie jak Dzienniki Reklamacji w przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych, § 4 ust. 1 pkt 2 zarządzenia) powinny być prowadzone na podstawie nadesłanych formularzy reklamacji „R1“.

2. Kartoteka Reklamacji ma za zadanie umożliwienie śledzenia przez centralny zarząd (lub równorzędną jednostkę nadrzędną) ilości, ważności oraz terminów przebiegu reklamacji w nadzorowanych przez niego przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych.

3. Materiały uzyskane z Kartoteki Reklamacji powinny służyć do sprawdzania i oceny pracy komórek Kontroli Technicznej w poszczególnych przedsiębiorstwach (zakładach) produkcyjnych, a zatem powinny służyć również jako materiały przy ustalaniu wysokości premii poszczególnych kierowników komórek Kontroli Technicznej w tych przedsiębiorstwach.

4. Każdy egzemplarz Kartoteki Reklamacji jest podzielony na dwie zasadnicze części:

- 1) część I — rejestracyjną, zawierającą rubryki od 1 do 14;

2) część II — wynikową, zawierającą rubryki od 15 do 20.

§ 2. Za prawidłowe prowadzenie oraz za wiarygodność zapisów w Kartotece Reklamacji odpowiedzialny jest kierownik komórki Kontroli Technicznej centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej).

Rozdział II. Sposób prowadzenia kartoteki reklamacji

§ 3. Dla każdego z nadzorowanych przedsiębiorstw (zakładów) produkcyjnych zakłada się odrębną kartotekę, wpisując w jej lewym górnym rogu nazwę lub numer przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego, w prawym zaś górnym rogu — numer kolejny oraz ilość ogólną kart dla danego przedsiębiorstwa (ilość ta jest zmienna w miarę dodawania nowych kart).

§ 4. Po nadejściu reklamacji do centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej), powinna ona być bezzwłocznie przekazana prowadzącemu Kartotekę Reklamacji w celu jej zaewidencjonowania, tj. wypełnienia rubryk 1 — 14 (§ 1 ust. 4 pkt 1) bez względu na to, jaki będzie dalszy przebieg jej załatwienia.

§ 5. Rubryki 2, 4 — 12 i 14 kartoteki wypełnia się na podstawie danych z odpowiednich rubryk formularza reklamacji „R1“, wpisując kolejno w odpowiednie rubryki Kartoteki Reklamacji:

- 1) **rubr. 1** — Lp. jako numer porządkowy wpływu reklamacji;
- 2) **rubr. 2** — rodzaj dostawy zgodnie z rubr. 1-b, numer (znak) rejestracyjny reklamującego i ewent. instytucji pośredniczącej (z odpowiednich okienek w trzyokiennej ramce w prawym górnym rogu formularza „R1“);
- 3) **rubr. 3** — datę wpływu reklamacji do centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej);
- 4) **rubr. 4** — wg treści w grubo obwiedzionej ramce w lewym górnym rogu formularza „R1“;
- 5) **rubr. 5** — wg treści rubryki III-a;
- 6) **rubr. 6** — wg treści rubryki III-b;
- 7) **rubr. 7** — wg treści rubryki III-c;
- 8) **rubr. 8** — wg treści rubryki III-d, nadmieniając — „produkcja“ lub „dostawa“;
- 9) **rubr. 9** — wg treści rubryki III-g (część lewa);
- 10) **rubr. 10** — wg treści rubryki III-g (część prawa) dodając ponad cyfrą symbol „N“ lub „B“, tj. w jakich cenach podano wartość (niezmiennie lub bieżąco);
- 11) **rubr. 11 i 12** — wg treści rubryk III-h analogicznie, jak rubryki 9 i 10;
- 12) **rubr. 13** — jest to procentowy stosunek wynikający z podzielenia danych zawartych w rubryce 12 (11) przez dane z rubr. 10 (9);
- 13) **rubr. 14** — skrócone charakterystyczne dane z rubryki VI formularza „R1“.

§ 6. Rubryki 15 — 20 (§ 1, ust. 4 pkt 2) wypełnia się po otrzymaniu decyzji przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego co do sposobu załatwienia reklamacji. Zależnie od rodzaju tej decyzji, odróżnia się trzy zasadnicze sposoby dalszego postępowania.

§ 7. 1. Jeżeli słuszność reklamacji została całkowicie uznana przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne (decyzja pozytywna), wówczas:

- 1) w rubryce 15 — wpisuje się treść decyzji („uznano — przedsiębior. prod.“);
- 2) w rubryce 16 — datę;

3) w rubryce 17 — znak (numer) pisma przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego z jego decyzją.

2. Po wypełnieniu rubryk, o których mowa w ust. 1, sprawę reklamacji należy uważać za zakończoną. W przypadku, gdyby centralny zarząd (lub jednostka równorzędna) po otrzymaniu formularza reklamacji „R1“ i zarejestrowaniu go, miał zastrzeżenia co do słuszności reklamacji (na podstawie dokładniejszych danych, niż te, które może posiadać przedsiębiorstwo produkcyjne), wówczas bezzwłocznie po zarejestrowaniu reklamacji powinien on (centralny zarząd) nawiązać kontakt z przedsiębiorstwem (zakładem) produkcyjnym, uprzedzając wydanie decyzji przez przedsiębiorstwo.

§ 8. 1. Jeżeli słuszność reklamacji została uznana przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne częściowo lub nie została uznana całkowicie (decyzja negatywna) wówczas:

rubryki 15, 16 i 17 — wypełnia się analogicznie jak w § 7, ust. 1 (wpisując odpowiednią treść decyzji w rubryce 15).

§ 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, do obowiązków centralnego zarządu należy **każdorazowe dokładne rozpatrzenie** słuszności decyzji przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego, zmiana tej decyzji w razie stwierdzenia jej niesłuszności lub zaakceptowanie jej.

3. Zmiana decyzji przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego obowiązuje centralny zarząd nawet w tym przypadku, gdy odbiorca (reklamujący) nie wniósł sprzeciwu na decyzję negatywną przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego.

4. W przypadku zmiany negatywnej decyzji przedsiębiorstwa (zakładu) produkcyjnego przez centralny zarząd, należy:

- 1) w rubryce 18 — wpisać treść decyzji centralnego zarządu (lub jednostki równorzędnej);
- 2) w rubryce 19 i 20 — wpisać odpowiednią datę i znak własnego pisma.

§ 9. 1. Jeżeli słuszność reklamacji nie została uznana przez przedsiębiorstwo (zakład) produkcyjne ani przez centralny zarząd, natomiast odbiorca (reklamujący) wnosi sprzeciw od obydwu tych decyzji, wówczas:

we wszystkich tego rodzaju przypadkach spornych, jak również w przypadkach reklamacji o specjalnym znaczeniu, które zostały przez centralny zarząd (lub jednostkę równorzędną) przekazane do nadzorującego go ministerstwa, decyduje po odpowiednim zbadaniu sprawy — właściwa komórka w ministerstwie.

2. Po otrzymaniu przez centralny zarząd (lub jednostkę równorzędną) decyzji ministerstwa, o której mowa w ust. 1, należy:

- 1) w rubryce 15 — wpisać treść decyzji ministerstwa („uznano — min.“ lub „nie uznano — min.“);
- 2) w rubryce 16 — datę;
- 3) w rubryce 17 — znak (numer) pisma ministerstwa z jego decyzją.

§ 10. W przypadku rozbieżności zdań pomiędzy resortami odnośnie słuszności reklamacji — decyduje orzeczenie Komisji Arbitrażowej.

§ 11. Treść w rubrykach 11, 12 i 13 części rejestracyjnej i w rubrykach 15, 16, 17, 18 i 19 części wynikowej (§ 1 ust. 4) należy pisać w górnej części tych rubryk, rezerwując miejsce na ewentualne później mogące nastąpić zapisy.

§ 12. W przypadku częściowego uznania słuszności reklamacji, decyzję tę należy wpisać czerwonym atramentem

pod poprzednio dokonany zapisem w następujący sposób:

- 1) w rubryce 11 — ilość uznanych jednostek;
- 2) w rubryce 12 — wartość uznanych jednostek;
- 3) w rubryce 13 — zmieniony stosunek procentowy.

§ 13. Formularze reklamacji, jak również wszelkie pisma związane z daną reklamacją (całość sprawy), powinny być grupowane w odpowiednich teczkach zaopatrzonych właściwym numerem rejestracyjnym.

§ 14. Kartoteka Reklamacji, jak również te czki, o których mowa w § 13, zawierające całość spraw dotyczących poszczególnych reklamacji, powinny być w taki sposób prowadzone i przechowywane, żeby w każdej chwili na ich podstawie można było odtworzyć przebieg załatwienia każdej reklamacji.

228.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 299 z dnia 31 lipca 1951 r.

w sprawie przeprowadzenia prób zastosowania pojemników do przewozów w transporcie.

W celu ustalenia korzyści gospodarczych, jakie można uzyskać przez zastosowanie pojemników (kontenerów) w transporcie zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki wytypowane zgodnie z dalszymi paragrafami niniejszego zarządzenia przeprowadzą wszechstronne próby z pojemnikami do przewozu cementu, wapna niegaszonego, drewna-papierówki, jaj oraz z pojemnikami uniwersalnymi.

2. Próby powinny:

- 1) dotyczyć transportu kolejowego, kolejowo-samochodowego i samochodowego,
- 2) ustalić liczbowo wszystkie korzyści w porównaniu z dotychczas stosowanymi typowymi metodami przewozów, a przede wszystkim:
 - a) skrócenie czasu poszczególnych prac ładowniczych,
 - b) zmniejszenie pracy ludzkiej,
 - c) skrócenie czasu przewozu od nadawcy do odbiorcy,
 - d) zmniejszenie strat wynikających z uszkodzeń towaru,
 - e) zmniejszenie kosztów opakowania towaru,
 - f) zmniejszenie całkowitego kosztu przewozu z uwzględnieniem zmniejszenia ilości wagonów krytych na rzecz wagonów platform oraz wzrostu kosztów przez przewóz pojemników pustych,
 - g) ewentualne korzyści wynikające z włączenia stosowania pojemników w proces produkcyjny nadawcy oraz odbiorcy;

3) obejmować:

- a) napełnianie pojemników towarami,
- b) załadowanie ich na wagon lub na samochód,
- c) przeładowanie ich z samochodu na wagon i odwrotnie,
- d) wyładowanie pojemników z wagonu lub samochodu i odwiezienie do magazynu lub wprost do produkcji,
- e) opróżnianie pojemników z towaru,

- f) zwrot pojemników do producenta towaru,
g) włączenie w miarę możliwości napełniania i opróżniania pojemników do procesu produkcyjnego.

§ 2. 1. Próby przeprowadzą wytypowane przedsiębiorstwa lub zakłady produkujące (wysyłające) dany towar, użytkujące (otrzymujące) dany towar oraz przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe i Państwowa Komunikacja Samochodowa (PKS) przy udziale przedstawicieli Instytutu Konstrukcji Mechanicznych Głównego Instytutu Mechaniki (IKM) oraz Polskich Kolei Państwowych (PKP).

2. Próby i przygotowania do nich należy przeprowadzić w porozumieniu z IKM i zgodnie z jego instrukcjami i wskazówkami.

3. Po ukończeniu prób jednostki wymienione w ust. 1 opracują „protokół prób“ podający sposób ich przeprowadzenia, uzyskane wyniki oraz wnioski i prześlą go do IKM w terminie przez ten Instytut ustalonym.

§ 3. Ministrowie Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Drobno i Rzemiosła, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Handlu Wewnętrznego, Leśnictwa, Kolei oraz Transportu Drogowego i Lotniczego wyznaczają osoby odpowiedzialne za wykonanie niniejszego zarządzenia i nazwiska ich podadzą do wiadomości Departamentu Techniki PKPG w terminie 20 dni od daty niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. Ustala się następujące terminy opracowania dokumentacji, wykonania prototypów oraz wykonania partii próbnych:

Pojemniki do przewozu	Terminy wykonania		
	dokumentacji technicznej	prototypów	partii próbnych
a) cementu	w y k o n a n e		30.IX.1951
b) wapna niegaszonego	w y k o n a n e		30.X.1951
c) drewna-papierówki	31.VIII.1951	15.X.1951	15.XII.1951
d) uniwersalne	30.IX.1951	30.XI.1951	31.I.1952
e) jaj	31.X.1951	31.I.1952	30.IV.1952

2. Dokumentację techniczną opracuje IKM, a mianowicie na:

- 1) pojemniki wymienione w ust. 1,
 - 2) urządzenia dodatkowe służące do umocowania pojemników na samochodzie,
 - 3) zamontowanie dźwigów wychylnych na samochodzie „Star“.
3. Prototypy oraz partie próbne pojemników wymienionych w ust. 1 wykonają:

- 1) zakłady podległe Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła pojemniki wymienione w pkt. a), b), c), e),
 - 2) zakłady produkcyjne podległe Ministrowi Kolei — pojemniki wymienione w pkt. d).
4. Partie próbne poszczególnych rodzajów pojemników wymienionych w ust. 1 powinny wynieść co najmniej ilość sztuk wystarczającą do załadunku jednego wagonu 20-tonowego.

§ 5. Minister Przemysłu Ciężkiego w terminie 20 dni od daty niniejszego zarządzenia zleci Instytutowi Konstrukcji Mechanicznych:

- 1) opracowanie dokumentacji technicznej w terminach podanych w § 4,
- 2) wydanie zleceń na wykonanie prototypów natychmiast po opracowaniu dokumentacji oraz dopilnowanie ich terminowego wykonania wg § 4,

- 3) koordynację prób oraz nadzór nad ich właściwym przeprowadzeniem,
- 4) terminowe opracowanie sprawozdań z wyników prób i przedstawienie Przewodniczącemu PKPG szczegółowych wniosków.

§ 6. Minister Przemysłu Lekkiego spowoduje:

- 1) wytypowanie w terminie 20 dni od daty niniejszego zarządzenia w porozumieniu z IKM, zakładów produkujących cement oraz wapno niegaszone, w których będą wykonane próby z pojemnikami,
- 2) wydanie w terminie 30 dni od daty niniejszego zarządzenia w porozumieniu z IKM, przez zakłady wytypowane stosownie do postanowień pkt. 1) zamówień na partie próbne pojemników na cement i na wapno niegaszone, oraz dopilnowanie ich wykonania w terminach ustalonych w § 4 ust. 1 pkt. a) i b),
- 3) wykonanie przez zakłady wytypowane stosownie do postanowień pkt. 1) prób, o których mowa w § 2, w terminach ustalonych przez IKM.

§ 7. Minister Leśnictwa spowoduje:

- 1) wytypowanie w terminie do 31.VIII.1951 r., w porozumieniu z IKM — Rejonu Lasów Państwowych, w którym będą przeprowadzone próby z pojemnikami na drewno-papierówkę,
- 2) wydanie w terminie do 30.IX.1951 r. w porozumieniu z IKM przez wytypowany, stosownie do postanowień pkt. 1), Rejon Lasów Państwowych, zamówienia na partię próbną pojemników na drewno-papierówkę oraz dopilnowanie jej wykonania w terminie ustalonym w § 4 ust. 1 pkt c),
- 3) wykonanie przez wytypowany, stosownie do postanowień pkt. 1), Rejon Lasów Państwowych prób, o których mowa w § 2, w terminach ustalonych przez IKM.

§ 8. Minister Kolei:

- 1) spowoduje:
 - a) wydanie w terminie do 15.XI.1951 r. w porozumieniu z IKM przez podległe sobie przedsiębiorstwa zamówienia na partie próbne pojemników uniwersalnych i wykonanie ich w terminie ustalonym w § 4 ust. 1 pkt d),
 - b) wykonanie przez PKP prób określonych w § 2 w zakresie przewozów drobnicy w pojemnikach uniwersalnych w terminach ustalonych przez IKM;
- 2) zapewni czynne i bezpośrednie współdziałanie i pomoc PKP w przeprowadzeniu wszelkich prób z pojemnikami tak specjalnymi jak uniwersalnymi w zakresie i terminach ustalonych przez IKM.

§ 9. Minister Przemysłu Lekkiego spowoduje:

- 1) wytypowanie w terminie do 15.XI.1951 r. w porozumieniu z IKM, zakładów produkujących dachówkę oraz kafle, w których będą przeprowadzone próby z pojemnikami uniwersalnymi,
- 2) wykonanie przez zakłady wytypowane w myśl pkt. 1) prób, o których mowa w § 2, w terminach ustalonych przez IKM.

§ 10. Minister Transportu Drogowego i Lotniczego zapewni czynne i bezpośrednie współdziałanie i pomoc PKS w przeprowadzeniu wszelkich prób z pojemnikami w zakresie i terminach ustalonych przez IKM.

§ 11. Minister Handlu Wewnętrznego spowoduje:

- 1) wytypowanie w terminie do 30.IX.1951 r. w porozumieniu z IKM jednej z głównych zbiornic jaj, w ramach prac której oraz w zakresie obsługiwanych przez nią punktów detalicznej sprzedaży przeprowadzone będą próby z pojemnikami na jaja,

- 2) wydanie w terminie do 31.XII.1951 r. w porozumieniu z IKM, przez główną zbiornicę, wytypowaną stosownie do pkt. 1), zamówienia na partię próbną pojemników na jaja oraz dopilnowanie jej wykonania w terminie ustalonym w § 4 ust. 1 pkt e),
- 3) wykonanie przez wytypowaną główną zbiornicę prób, o których mowa w § 2, w zakresie prac jej samej, jak i obsługiwanych przez nią składnic i punktów sprzedaży detalicznej, w terminach przez IKM ustalonych.

§ 12. Ministrowie, którym podlegają zakłady, przedsiębiorstwa lub inne jednostki będące odbiorcami towarów przewożonych w pojemnikach wymienionych w § 1 ust. 1, spowodują:

- 1) wytypowanie, w porozumieniu z IKM i w terminach przez ten Instytut ustalonych, zakładów, przedsiębiorstw lub innych jednostek, w zakresie których będą przeprowadzone próby z pojemnikami,
- 2) wykonanie, przez wytypowane w myśl pkt. 1) jednostki, prób wg § 2 w terminach przez IKM ustalonych.

§ 13. W celu umożliwienia przeprowadzenia prób, o których mowa w § 1 i § 2:

- 1) Ministrowie Kolei oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła, każdy w swoim zakresie działania, zapewnią terminowe wykonanie prototypów i partii próbnych, o których mowa w § 4, przez podległe im jednostki organizacyjne,
- 2) Minister Transportu Drogowego i Lotniczego spowoduje wykonanie przez podległe sobie jednostki następujących prac:
 - a) wydanie w terminie 20 dni od daty niniejszego zarządzenia zamówienia na 10 sztuk dźwigów wychyłnych 2-tonowych,
 - b) zamontowanie dźwigów, o których mowa w pkt. a), na samochodach ciężarowych „Star 20“ natychmiast po wykonaniu dźwigów i wykorzystanie tych samochodów zgodnie z § 10 wg wskazówek IKM,
 - c) przydzielenie IKM w terminie 20 dni od daty niniejszego zarządzenia:
 - 1 szt. samochodu „Star 20“
 - 1 „ciągnika „Ursus 45“
 w celu wykonania na nich próbnych urządzeń przeładunkowych.
- 3) Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła spowoduje wykonanie w terminie do dnia 30.XI.1951 r. — 10 sztuk dźwigów wychyłnych 2-tonowych do zamontowania na samochodach „Star 20“;
- 4) Departament Budownictwa PKPG zapewni w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli wypożyczenie IKM 2 szt. żurawi samojezdnych o udźwigu 4 tony typu Neal wraz z obsługą, na okres nie dłuższy niż 4 miesiące w terminie, który ustali IKM;
- 5) Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG zapewni przydział i terminową dostawę materiałów potrzebnych do budowy prototypów i próbnych partii pojemników wymienionych w § 2 oraz dźwigów wychyłnych wymienionych w § 13 pkt 3 na podstawie zapotrzebowań jednostek podległych Ministrom Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Kolei.

§ 14. 1. Próby z przewozem cementu, wapna niegaszonego, drewna-papierówki, kafli, dachówki i drobnicy kolejowej należy wykonać w terminie do 31.III.1952 r., a sprawa

wozowanie i wnioski przedstawić Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 30.IV.1952 r.

2. Próby z przewozem jaj należy wykonać w terminie do dnia 31.X.1952 r., a sprawozdanie i wnioski przedstawić Przewodniczącemu PKPG do dnia 30.XI.1952 r.

§ 15. 1. Niezależnie od prób przewidzianych w poprzednich paragrafach niniejszego zarządzenia, należy wykonać do dnia 31.X.1952 r.:

- 1) próby zastosowania pojemników na jaja do przewozu:
 - a) jagód świeżych,
 - b) owoców miękkich świeżych,
 - c) ryb śniętych,
 - d) drobiu białego;
 - 2) próby zastosowania pojemników uniwersalnych do przewożenia kilku typowych towarów, masowo produkowanych przez jednostki podległe Ministrom Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Handlu Wewnętrznego. Towary te ustali IKM po uzgodnieniu z zainteresowanymi resortami.
2. Ministrowie, którym podlegają produkcje towarów wymienionych w ust. 1 pkt. 1) i 2) oraz odbiorcy tych towarów:

- 1) wytypują w terminie do 31.III.1952 r. w porozumieniu z IKM przedsiębiorstwa lub zakłady, w których będą wykonane próby,
 - 2) spowodują wykonanie prób w myśl ust. 1 w terminach przez IKM ustalonych. Postanowienia § 2 mają tutaj odpowiednie zastosowanie.
3. Sprawozdania i wnioski z prób, o których mowa w ust. 1 — IKM przedstawi Przewodniczącemu PKPG do dnia 31.XII.1952 r.

§ 16. Zakres prób, o których mowa w § 15 pkt 1) ustali IKM z tym, że powinny być nim objęte przede wszystkim te fragmenty, które mogą dać istotne wytyczne odnośnie zastosowania pojemników na jaja i uniwersalnych do przewożenia wymienionych towarów, lub istotne wytyczne co do budowy pojemników specjalnych na te towary.

§ 17. 1. Zainteresowani ministrowie zapewnią środki finansowe na pokrycie wszystkich kosztów i wydatków związanych z przeprowadzeniem prób (opracowaniem dokumentacji technicznej, wykonaniem prototypów i partii próbnych, wyposażeniem podległych jednostek w środki i urządzenia niezbędne do przeprowadzenia prób itd.), a mianowicie:

- 1) w zakresie wydatków 1951 r. — z funduszy inwestycyjnych przeznaczonych na studia i projekty lub z rezerw budżetowych i oszczędności 1951 r.,
 - 2) w zakresie wydatków 1952 r. — przez umieszczenie w planach finansowych na 1952 r.
2. W razie niemożności pokrycia wydatków ze źródeł wymienionych w ust. 1, należy uzyskać kredyty dodatkowe.

§ 18. Nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia poleca się Departamentowi Techniki PKPG.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

229.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 302 z dnia 2 sierpnia 1951 r.

w sprawie ustalenia terminów opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952.

§ 1. W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie wytycznych dla opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952 ustala się

następujące nowe terminy prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952:

- 1) departamenty branżowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) prześlą wytyczne do właściwych ministerstw i prezydów wojewódzkich rad narodowych najpóźniej do dnia 4 sierpnia 1951 r.;
- 2) ministerstwa zapewnią doprowadzenie wytycznych do najniższych jednostek najpóźniej do dnia 20 sierpnia 1951 r.;
- 3) prezydya wojewódzkich rad narodowych zapewnią doprowadzenie wytycznych do najniższych jednostek najpóźniej do dnia 20 sierpnia 1951 r.;
- 4) prezydya wojewódzkich rad narodowych prześlą projekty planów terenowych właściwym ministerstwom oraz PKPG najpóźniej do dnia 7 października 1951 r.;
- 5) ministerstwa prześlą projekty planów do właściwych departamentów PKPG najpóźniej do dnia 15 października 1951 r.;
- 6) Departamenty PKPG: Górniczo-Przemysłowego, Przemysłu Lekkiego i Spożywczo-Przemysłowego, Przemysłu Chemicznego, Drobnej Wytwórczości, Rolnictwa i Leśnictwa, Budownictwa, Urzędów Socjalnych i Kulturalnych oraz Gospodarki Komunalnej i Mieszkanio-wej złożą projekty planów w całości do Departamentu Koordynacji Planów Gospodarczych PKPG i w odpowiednich częściach do właściwych departamentów funkcjonalnych PKPG najpóźniej do dnia 5 listopada 1951 r.;
- 7) Departament Handlu PKPG przedstawi projekt planu w zakresie obrotu towarowego w całości do Departamentu Koordynacji Planów Gospodarczych oraz w odpowiednich częściach do właściwych departamentów funkcjonalnych PKPG najpóźniej do dnia 10 listopada 1951 r.;
- 8) Departament Komunikacji i Łączności PKPG prześle projekt planu w zakresie komunikacji i łączności w całości do Departamentu Koordynacji Planów Gospodarczych i w odpowiednich częściach do właściwych departamentów funkcjonalnych PKPG najpóźniej do dnia 14 listopada 1951 r.;
- 9) departamenty funkcjonalne PKPG złożą zestawienie zbiorcze projektów planów w zakresie ich właściwości do Departamentu Koordynacji Planów Gospodarczych najpóźniej do dnia 16 listopada 1951 r.;
- 10) Departament Koordynacji Planów Gospodarczych PKPG opracuje projekt Szczegółowego Narodowego Planu Gospodarczego i przedstawi go Przewodniczącemu PKPG najpóźniej do dnia 27 listopada 1951 r.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego PKPG Nr 90 z dnia 23 marca 1951 r. w sprawie rozpoczęcia prac nad sporządzeniem Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952 w brzmieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 114 z dnia 10 kwietnia 1951 r. (Biuletyn PKPG Nr 9, poz. 98).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

230.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 314 z dnia 2 sierpnia 1951 r.

w sprawie zgłaszania przez niektórych inwestorów centralnych terenów, zbadanych a nie wykorzystanych na cele przemysłowe.

W celu ułatwienia i przyspieszenia prac związanych z lokalizacją wielkich i średnich zakładów przemysłowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inwestorzy centralni — Ministerstwa: Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Chemicznego oraz w zakresie przemysłu chłodniczego — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, badający poszczególne tereny pod kątem ich przydatności dla lokalizacji zakładów przemysłowych, nadesłają do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) w terminie do dnia 15.VIII.1951 r. wykaz terenów zbadanych, a nie wykorzystanych na cele podległych tym inwestorom zakładów przemysłowych.

2. Za teren zbadany w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważać należy teren, zbadany zgodnie z przepisami Instrukcji PKPG Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 104 z dnia 3 maja 1950 r. wraz z późniejszymi zmianami (Biuletyn PKPG z r. 1950 Nr 19, poz. 223, Nr 23, poz. 265 i z r. 1951 Nr 8, poz. 87, Nr 14, poz. 139).

§ 2. Każdy teren zbadany po dniu 15.VIII.1951 r., a niewykorzystany, inwestorzy wymienieni w § 1 ust. 1 będą niezwłocznie zgłaszać do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji).

§ 3. 1. Zgłoszenia powinny być dokonywane dla każdego terenu oddzielnie na formularzach według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Do każdego zgłoszenia należy załączyć szkic sytuacyjny miejscowości w skali 1:100.000 (lub innej) z naniesieniem zbadanego terenu oraz linii komunikacyjnych i sieci instalacyjnych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 314 z dnia 2 sierpnia 1951 r.

Ministerstwo
C. Zarząd

ZGŁOSZENIE TERENU ZBADANEGO

1. Miejscowość, powiat
2. Dla jakiego zakładu teren był badany
3. Wielkość terenu w ha
4. Czy przeprowadzono wierceń próbnę
a) orzeczenie o przydatności gruntu pod budowę
b) orzeczenie co do dopuszczalnego obciążenia
5. Poziom wód gruntowych w m poniżej terenu
6. Rzeźba terenu i określenie stopnia robót niwelac.

7. Możliwość doprowadzenia wody przemysłowej
 - a) wielkość przepływu w rzece w m³/min.
 - b) stopień twardości wody
8. Odprowadzenie ścieków
9. Możliwość doprowadzenia bocznicy kolejowej
10. Uzbrojenie terenu:
 - a) sieć wysokiego napięcia
 - b) gaz
 - c) wodociąg
 - d) kanalizacja miejska
11. Czyją własność stanowi zbadany teren

231.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 315 z dnia 8 sierpnia 1951 r.

w sprawie sporządzenia planu geodezyjnych pomiarów na rok 1952.

Na podstawie § 3 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. nr 26, poz. 190 i z roku 1950 nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki planujące będą stosować przy sporządzaniu planu geodezyjnych pomiarów na rok 1952 przepisy Instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 57 o sporządzaniu planu geodezyjnych pomiarów na r. 1951, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 307 z dnia 7 listopada 1950 r. w sprawie sporządzania planu geodezyjnych pomiarów na rok 1951, zwanej dalej Instrukcją nr 57, ze zmianami określonymi w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. W rubryce 13 „uwagi“ formularza 1/RG należy podać czy inwestycja dotyczy roku 1952, 1953 czy dalszych lat.

2. Zainteresowane Ministerstwa poleca podległym im jednostkom planującym sporządzenie i przedstawienie w terminie do dnia 5 września 1951 r. „planów zapotrzebowania na roboty geodezyjne w r. 1952“ na formularzu 1/RG.

Plany te należy układać w jednostkach naturalnych produktu ostatecznego, tj. km²/ha (km/m), a dla osnowy geodezyjnej kraju w km² lub punktach, prace zaś kartograficzne w arkuszach map. Innych jednostek naturalnych podawać nie należy. Każde zapotrzebowanie powinno stanowić osobną pozycję wykazu i zawierać jedną całkowitą pracę.

Na podstawie powyższych planów, Ministerstwa opracują zestawienia zbiorcze i nadesłają je w dwóch egzemplarzach do PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji), w terminie do dnia 20 września 1951 r. Na podstawie nadesłanych materiałów PKPG w terminie do dnia 10 października 1951 r. udzieli Ministerstwom wytycznych, o których mowa w § 2 Instrukcji 57. Jeden egzemplarz zestawień zbiorczych zapotrzebowania Ministerstw wraz z odpisem wytycznych PKPG prześle do Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w celu opracowania, w szczególności przez Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze, projektu planu produkcyjno-finansowego na r. 1952.

3. Ministerstwa opracują wytyczne, o których mowa w § 9 Instrukcji nr 57, w terminie do dnia 20 października 1951 r., a jednostki planujące sporządzą projekty planu robót geodezyjnych do dnia 5 listopada 1951 r.

4. Zbiorcze projekty planu geodezyjnych pomiarów, o których mowa w § 10 Instrukcji nr 57, powinny być przesłane w terminie do dnia 15 listopada 1951 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 sierpnia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrzychowski

232.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 316 z dnia 8 sierpnia 1951 r.

w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków.

W celu zapewnienia jak najszybszego wykorzystania w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej opatentowanych przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej wynalazków mających znaczenie dla gospodarki narodowej zarządza się na podstawie § 3 pkt 4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190 i z r. 1950 Nr 22, poz. 188), co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

- 1) o ministrach i ministerstwach, rozumie się przez to również kierowników centralnych urzędów i centralne urzędy,
- 2) o departamentach techniki, należy przez to rozumieć departamenty techniki w ministerstwach lub inne odpowiednie jednostki.

§ 2. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej w skróceniu Urzędem Patentowym, po udzieleniu patentu na wynalazek przesyła właściwemu ze względu na przedmiot wynalazku ministerstwu (departamentowi techniki) w ciągu 14 dni od daty wydania drukiem opisu patentowego trzy egzemplarze tego opisu, zawiadamiając o tym równocześnie Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (Departament Techniki), której Urząd Patentowy przesyła również jeden egzemplarz opisu patentowego.

§ 3. 1. Po otrzymaniu opisu patentowego departament techniki właściwego ministerstwa jest obowiązany w ciągu miesiąca przeprowadzić badania co do przydatności wynalazku i możliwości wykorzystania go w odpowiedniej gałęzi gospodarki narodowej. Departament Techniki może w tym celu zasięgać opinii właściwych instytutów naukowo-badawczych, biur konstrukcyjnych, biur projektowych, ekspertów itp.

2. Jeżeli przedmiot wynalazku nie należy do zakresu działania ministerstwa, departament techniki przesyła opis patentowy do ministerstwa właściwego ze względu na przedmiot wynalazku, zawiadamiając o tym Urząd Patentowy i Departament Techniki PKPG.

3. Jeżeli przedmiot wynalazku należy również do zakresu działania innych ministerstw, departament techniki

podaje do wiadomości zainteresowanym ministerstwu opis patentowy wynalazku wraz z potrzebną do jego zrozumienia dokumentacją techniczną, zawiadamiając o tym Urząd Patentowy i Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 4. 1. Po przeprowadzeniu badań Departament Techniki przedkłada w terminie przewidzianym w § 3 ust. 1 wniosek ministrowi co do wykorzystania wynalazku w odpowiedniej gałęzi gospodarki narodowej albo też opinię, że wynalazek nie jest przydatny i nie nadaje się do wykorzystania.

2. O decyzji o przyjęciu wynalazku do wykorzystania właściwy minister zawiadamia Przewodniczącemu PKPG oraz Prezesa Urzędu Patentowego. Decyzję o niewykorzystaniu wynalazku. Departament Techniki podaje wraz z uzasadnieniem do wiadomości Departamentu Techniki PKPG.

§ 5. Po wydaniu przez ministra decyzji o przyjęciu wynalazku do wykorzystania (§ 4 ust. 2) właściwe ministerstwo ustala z właścicielem patentu warunki nabycia patentu lub uzyskania licencji. Ministerstwo może zlecić ustalenie tych warunków podległej jednostce organizacyjnej.

2. Umowę z właścicielem co do nabycia patentu lub uzyskania licencji: zawiera na zlecenie ministra przedsiębiorstwo, które jako pierwsze przeprowadzać będzie realizację i wykorzystanie wynalazku. Przy zawieraniu umowy należy stosować się do przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U.R.P. Nr 36, poz. 331). W przypadku zawarcia umowy przedsiębiorstwo, które zawarło umowę, jest obowiązane do złożenia wniosku o wpisanie do rejestru patentów w Urzędzie Patentowym prawa wynikającego z zawarcia umowy.

§ 6. W braku porozumienia z właścicielem patentu mają zastosowanie w odniesieniu do wynalazków opatentowanych, będących własnością obywateli polskich oraz polskich osób prawnych prawa prywatnego, przepisy art. 27 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych, a w odniesieniu do wynalazków opatentowanych, będących własnością innych osób — przepisy art. 61 — 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1923 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U.R.P. Nr 39 poz. 384). Wniosek, o którym mowa w art. 61 powołanego rozporządzenia, może być złożony dopiero po uzyskaniu zgody Przewodniczącemu PKPG.

§ 7. 1. Podejmując czynności, o których mowa w § 5 ust. 1, departament techniki właściwego ministerstwa sporządza plan wykorzystania wynalazku.

2. Plan wykorzystania wynalazku powinien przewidywać:

- 1) przedsiębiorstwo (zakład pracy), w ramach którego przeprowadzona będzie realizacja wykorzystania wynalazku i zakłady pracy, w których wynalazek będzie wykorzystany,
- 2) środki finansowe i materiałowe potrzebne w związku z wykorzystaniem wynalazku,
- 3) termin wprowadzenia wynalazku w życie w zakładach pracy, o których mowa w pkt 1),
- 4) inne warunki konieczne dla sprawnego wykorzystania wynalazku.

3. Departament techniki właściwego ministerstwa podaje do wiadomości Departamentu Techniki PKPG termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 3).

§ 8. Za terminowe, zgodne z planem i należyte wykorzystanie wynalazków są osobiście odpowiedzialni naczelni dyrektorzy centralnych zarządów i innych odpowiednich jednostek organizacyjnych.

§ 9. Właściwi ministrowie składają Przewodniczącemu PKPG w terminie do dnia 31 stycznia sprawozdania za rok ubiegły z wykorzystania opatentowanych wynalazków, przesyłając odpisy sprawozdań Urzędowi Patentowemu. Sprawozdania należy składać na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 10. Przepisów zarządzenia nie stosuje się:

- 1) do wynalazków dotyczących obrony Państwa,
- 2) do wynalazków pracowniczych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 25.8.1951 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 grudnia 1949 r. w sprawie wykonywania wynalazków i wzorów użytkowych (Biuletyn PKPG z 1950 r. Nr 1, poz. 12).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

233.

**PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 18 z dnia 20 lipca 1951 r.

**w sprawie stosowania zasad wynagradzania i norm pracy
w państwowych biurach projektów.**

W związku z zapytaniami w sprawie właściwego stosowania postanowień zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 195 z dnia 25 maja 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów (Biuletyn PKPG nr 18, poz. 164) zmienionego zarządzeniem nr 284 z dnia 16 lipca 1951 r., zwanego dalej w skrócie zarządzeniem nr 195, wyjaśnia się, co następuje:

1. Zakładowe normy pracy i inne nie objęte normami NPA/BP nr 1—5, które ze względu na swój poziom nie wymagają rewizji w myśl § 4 zarządzenia nr 195 powinny być dostosowane do systemu akordowo-premiowego przez pomnożenie ich przez współczynnik 0,85. System akordowo-premiowy powinien obowiązywać przy pracach wykonywanych w oparciu o wyżej wymienione normy począwszy od 1 lipca 1951 r.

2. Wystawione przed 1.VI.1951 r. rachunki dla inwestora za dokumentację techniczną oparte na poprzednio obowiązujących normach nie podlegają sprostowaniu ani ponownemu obliczeniu według nowych norm.

3. Za dokonaną po 1.III.1951 r. weryfikację dokumentacji technicznej wykonanej przed 1.III.1951 r. należy wypłacać wynagrodzenie przy zastosowaniu współczynników procentowych ustalonych w części ogólnej NPA/BP nr 1—5 przyjmując za podstawę wynagrodzenie obliczane wg danych norm pomnożonych przez współczynnik 0,65.

4. 15% — fundusz premiiowy dla pracowników zatrudnionych w systemie akordowo-premiowym uzyskuje się w drodze narzutu na koszty robocizny akordowej obliczonej wg norm NPB/BP nr 1—5.

15-procentowy fundusz premiiowy powinien być wstawiony do rachunku dla inwestora niezależnie od tego, czy dana praca była, czy też nie była premiowana. Narzut ten jest pozycją stałą przy obliczaniu rachunków dla inwestora.

5. 15% — fundusz premiowy dla pracowników zatrudnionych w systemie akordowo-premiowym (§ 5 regulaminu wynagradzania pracowników umysłowych biur projektów stanowiący załącznik do zarządzenia nr 195 — zwanego dalej w skrócie regulaminem wynagradzania) za okres od 1 marca do 30 czerwca 1951 r. może być wyjątkowo wykorzystany po upływie kwartału II łącznie z funduszem za III kwartał, a to z uwagi na trudności obliczeniowe występujące w pierwszym okresie stosowania systemu akordowo-premiowego.

6. W systemie akordowo-premiowym (§ 6 regulaminu wynagradzania) premię za wykonanie w terminie dokumentacji technicznej wypłaca się za wykonanie każdego stadium projektu oddzielnie, zgodnie z § 6 ust. 6 regulaminu wynagradzania z tym, że dyrektor biura ma prawo zmniejszyć przypadającą premię, jeżeli projektant lub zespół projektantów opóźnił wykonanie innych prac przewidzianych harmonogramem prac do wykonania.

7. W przypadku gdy wykonanie stadium projektu w systemie akordowo-premiowym trwa dłużej niż dwa miesiące, pracownicy mogą otrzymać premię za jakość i terminowość w formie zaliczki na podstawie dokonanej przez Radę Techniczną oceny jakości i terminowości określonych i zakończonych części stadium projektu o okresie opracowania przynajmniej 2-miesięcznym. Wypłacie podlega 75% premii przypadającej za zakończoną część stadium projektu. Końcowe obliczenie dokonuje się i należność resztującą wypłaca się zgodnie z postanowieniami regulaminu wynagradzania.

8. Całkowitą należność za pracę akordową wypłaca się po przejęciu danego stadium projektu przez Radę Techniczną (§ 8 regulaminu wynagradzania) lub Kom. Weryfikacyjną.

9. W systemie akordowo-premiowym premię za wykonanie dokumentacji technicznej w terminie w okresie od 1.III.1951 r. do 31.V.1951 r. należy przyznawać w przypadku braku szczegółowych harmonogramów prac, o ile miesięczne plany produkcji w poszczególnych pracowniach zostały wykonane przynajmniej w 100%.

10. W przypadku przerwania prac nie z winy biura projektów — co powinien potwierdzić inwestor — pracownik wynagradzany w systemie akordowo-premiowym otrzymuje premię za terminowość i jakość wykonanej pracy oraz obniżenie kosztów budownictwa na podstawie oceny Rady Technicznej.

11. Podstawowa stawka godzinowa dla pracowników wynagradzanych w systemie akordowo-premiowym wynosi:

6,25 zł — dla projektanta,

4,13 „ — dla pomocy technicznej.

12. Dla określenia wysokości dodatków za kierownictwo dla kierownika pracowni należy brać pod uwagę ilość wykorzystanych pełnych etatów, a nie ilość pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin.

13. W przypadku polecenia pracownikowi zatrudnionemu w systemie akordowo-premiowym wykonania prac, które nie mogą być wykonane w systemie akordowo-premiowym ani w systemie czasowo-premiowym opartym o indywidualne osiągnięcia (§ 14 regulaminu wynagradzania) pracownik otrzymuje za czas wykonywania tej pracy wynagrodzenie obliczone według systemu czasowo - premiowego ustalonego dla II grupy pracowników (§ 15 regulaminu wynagradzania).

Ilość godzin pracy przepracowanych w systemie czasowo-premiowym musi być potwierdzona przez dyrekcję biura.

14. Należność za nadzór autorski według stawek ustalonych w § 20 p. 1 regulaminu wynagradzania otrzymuje pracownik także wówczas, gdy nadzór ten wykonuje w miejscowości, w której znajduje się siedziba biura projektów oraz mieszkanie pracownika.

15. W przypadku wykonania w czasie delegacji służbowych prac objętych systemem akordowo-premiowym pracownik za wykonanie tych prac otrzymuje wynagrodzenie obliczone według tego systemu, a za pozostałe prace wynagradzany jest wg stawek ustalonych w § 20 regulaminu wynagradzania.

Czas pracy opłacany wg systemu akordowo-premiowego oraz według stawek ustalonych w § 20 regulaminu wynagradzania powinien być potwierdzony przez kierownika biura.

16. Współczynniki premiowe ustalone w § 15 ust. 5 regulaminu wynagradzania przysługują również:

naczelnym inżynierom (dyr. techniczn.) w wys. 1, 3,

głównym specjalistom i kier. działów produkcyjnych — w wys. 1, 2.

17. Postanowienia § 15 ust. 3 regulaminu wynagradzania stosuje się również do kierowników działów produkcyjnych.

18. Wynagrodzenie za czas urlopu 1951 r. udzielonego po dacie wydania zarządzenia nr 195 należy obliczać wg § 21 regulaminu wynagradzania biorąc pod uwagę średni miesięczny zarobek w okresie od 1.III.1951 r.

19. Wyjaśnia się, że przez określenie: „System premiowy“ użyte w — tytule części II regulaminu wynagradzania należy rozumieć system czasowo - premiowy.

20. Technologiczne biura projektów powinny dostosować system płac do zasad podanych w zarządzeniu nr 195. W przypadku niemożności bezpośredniego stosowania regulaminu wynagradzania powinny być opracowane do dnia 1.VIII.1951 r. zgodnie z zasadami tego regulaminu, regulaminy zakładowe uwzględniające specyfikę danych biur. Regulaminy te powinny być zatwierdzone przez właściwego ministra.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski**

234.

**PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 19 z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie zwrotu kosztów przeniesienia absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych w związku z ich zatrudnieniem na podstawie skierowania do pracy.

W związku z otrzymanymi zapytaniem, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że absolwentom średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych skierowanym do zakładów pracy na podstawie nakazów pracy przed wydaniem zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4.V.51 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7.III.1950 r. o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Mon. Polski Nr A-44 poz. 577) przysługuje również zwrot kosztów przeniesienia w wysokości określonej w § 14 tego zarządzenia.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Fr. Blinowski

235.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ZAOPATRZENIA I BILANSÓW
MATERIAŁOWYCH**

z dnia 20 lipca 1951 r.
(znak BI9A - 05 - 17 - 51)

w sprawie zakazu palenia makulatury.

Wobec stwierdzenia faktów palenia makulatury na wysypiskach miejskich oraz starych akt poufnych i tajnych przez instytucje i urzędy Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia:

palenie makulatury jest sprzeczne z postanowieniami uchwały Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie gospodarki makulaturą (Monitor Polski Nr A-55, poz. 725).

Powyższa uchwała reguluje sposób postępowania z makulaturą (§ 3) i nie przewiduje w żadnym przypadku jej palenia, zakładając, że makulatura stanowi surowiec, który ma być wykorzystany w odpowiednich zakładach przemysłowych.

W związku z powyższym, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zwraca uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania postanowień wyżej cytowanej uchwały i niedopuszczania do niszczenia (palenia) makulatury.

Niestosujących się do postanowień uchwały należy pociągnąć do odpowiedzialności.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU

mgr Zygmunt Adelis

236.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI**

z dnia 6 sierpnia 1951 r.
(znak INIC - 01 - 51)

w sprawie wyjaśnienia niektórych zagadnień, związanych ze sporządzeniem Planu Inwestycyjnego na rok 1952.

Zgodnie z poleceniem Prezydium Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyjaśnia się, co następuje:

1) Ostateczny termin dla wstępnego zlecenia robót objętych Planem Inwestycyjnym (PI) na 1952 r. został ustalony

przez Prezydium PKPG, na wniosek Departamentu Budownictwa PKPG, na dzień 7 września 1951 r.

2) Inwestorzy centralni i naczelni powinni natychmiast podać inwestorom niższego szczebla do wiadomości treść uchwały Nr 477 Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1951 roku w sprawie dokumentacji technicznej, jako warunku włączenia inwestycji do PI 1952 r. (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 219).

3) Uchwała Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie wytycznych dla sporządzenia narodowego planu gospodarczego na rok 1952 zmienia postanowienie § 81 Instrukcji Nr 21-a, ustalając, że zamiast 3% całego limitu, inwestorzy centralni zatrzymują 5% **limitu, przeznaczanego na inwestycje II grupy**, jako rezerwę na okres realizacji planu. Inne postanowienia § 81 pozostają bez zmiany.

4) Odnośnie § 74 Instrukcji Nr 21-a wyjaśnia się, co następuje:

Inwestorzy wyższego szczebla przy przyjmowaniu wniosków inwestycyjnych, do projektu planu winni domagać się również złożenia zatwierdzonego projektu wstępnego wraz z szacunkowym kosztorysem generalnym, zwłaszcza w odniesieniu do inwestycji kontynuowanych. W razie braku zatwierdzonego projektu wstępnego wraz z szacunkowym kosztorysem generalnym, inwestor wyższego szczebla obowiązany jest skontrolować termin opracowania tych dokumentów, przy czym termin ten nie może być późniejszy niż 1 listopada 1951 r.

5) W związku z § 50 Instrukcji Nr 21-a ustala się, że całkowicie zwolnione od zadań oszczędnościowych na etapie projektowania są:

- a) nakłady na inwestycje, polegające na zakupach z importu, odnośnie dóbr inwestycyjnych, zamówionych przed dniem 1 grudnia 1951 r.
- b) zakup taboru kolejowego, tramwajowego, trolejbusowego, okrętów, sprzętu i transportu budowlanego oraz maszyn dołowych w przemyśle węglowym i kopalnictwie rud,
- c) zakup inwentarza żywego,
- d) tytuły inwestycyjne, zawierające wyłącznie nakłady na dokumentację techniczną, zarówno krajową, jak i importowaną.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Dr K. Secomski

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości prenumeratorów Biuletynu PKPG, że począwszy od września 1951 r. należność z tytułu prenumeraty powinna być wpłacana **w terminie do dnia 15 każdego miesiąca na miesiąc następny i okresy dalsze.**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, PP, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr

Zamówiono dnia 14.VIII.1951 r., podpisano do druku dn. 31.VIII.1951 r., druk ukończono 8.IX.1951 r.

Nakład 14.800 egz., papier druk. sat. kl. VII A 1 60 gr.

Zam. 168. Druk. „Prasa Demokratyczna“ Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

2-B-40658